

ระบบโลกใหม่ของพระบาฮาอุลลาห์ (ระบบบริหารบาไฮ)

หน้าปก
[Cover]

ระบบโลกใหม่ของพระบาฮาอุลลาห์ (ระบบบริหารบาไฮ)

The New World Order of Bahá'u'lláh
(Bahá'í Administration)]

ศาสนาบาไฮ
Bahá'í Faith

ระบบโลกใหม่ของพระบาฮาอุลลาห์ (ระบบบริหารบาไฮ)

ระบบโลกใหม่ของพระบาฮาอุลลาห์ (ระบบบริหารบาไฮ)

The New World Order of Bahá'u'lláh (Bahá'í Administration)

สารบัญ

[Table of Contents]

หน้าปก [Cover].....	1
สารบัญ [Table of Contents]	2
1. ระบบโลกที่จะพัฒนาขึ้นมาเป็นอารยธรรมแห่งสหัสวรรษใหม่ [The World Order to evolve into Civilization of the New Millennium]	3
2. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและประชาชนในระบบสังคมของพระบาฮาอุลลาห์ [Relationship Between Rulers and Peoples in Bahá'u'lláh's Social System]	10
3. ระบบบริหารบาไฮบริหารด้วยความรัก [Bahá'í Administration Operates with Love].....	19
4. การเลือกตั้งของบาไฮ [Bahá'í Elections]	21
5. ไม่พัวพันกับการเมือง [Non-Involvement in Partisan Politics].....	26
6. การตายอันเจ็บปวดของระบบเก่าและการคลอดอันเจ็บปวดของระบบใหม่ [The Death Pang of the Old Order and the Birth Pang of the New Order]	32

เว็บไซต์อย่างเป็นทางการ
ของชุมชนบาไฮประเทศไทย

International Bahá'í Website
in English and other languages

ฉบับแปลอย่างไม่เป็นทางการ (ตุลาคม 2560)
[Provisional Translation (October 2017)]

ศาสนาบาไฮ
[Bahá'í Faith]

1.

ระบบโลกที่จะพัฒนาขึ้นมาเป็นอารยธรรมแห่งสหัสวรรษใหม่

[The World Order to evolve into Civilization of the New Millennium]

เมื่อมองดูโลกรอบๆ เราอดไม่ได้ที่จะสังเกตเห็นหลักฐานน่านับการของความปั่นป่วนทุกแห่งหนในทุกทวีปของโลก และในทุกส่วนของชีวิตมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นศาสนา สังคม เศรษฐกิจหรือการเมือง ซึ่งกำลังชำระล้างและจัดรูปมนุษย์ชาติใหม่ในความคาดหมายถึงวันที่ความเป็นทั้งหมดเดียวกันของมนุษยชาติจะได้รับการยอมรับ และเอกภาพของมนุษยชาติจะได้รับการสถาปนา อย่างไรก็ตามสองกระบวนการที่แยกกันได้ชัด ซึ่งต่างก็กำลังเคลื่อนไปในหนทางของตนเองด้วยกำลังขับที่แรงขึ้น เพื่อพาพลังอำนาจที่กำลังการเปลี่ยนแปลง โฉมหน้าของโลกไปสู่จุดสูงสุด กระบวนการแรกโดยเนื้อแท้เป็นการรวมตัว ขณะที่กระบวนการที่สองโดยมูลฐานเป็นการแตกออก กระบวนการแรกขณะที่พัฒนาอยู่ตลอด คลี่ระบบหนึ่งออกมาซึ่งน่าจะใช้เป็นแบบแผนของการปกครองโลก ซึ่งโลกที่เสียดิบอย่างแปลกประหลาดกำลังคืบหน้าไปสู่อีกอย่างต่อเนื่อง ทว่ากระบวนการหลังขณะที่อิทธิพลสลายตัวของตนกินลึกลงไป มีแนวโน้มจะหลายอุปสรรคของความผันผวนที่หาทางปิดกั้นความก้าวหน้าของมนุษยชาติไปสู่เป้าหมายที่ลิขิตไว้ กระบวนการสร้างสรรค์ที่สัมพันธ์กับศาสนาของพระบาฮาอูลลาห์ที่เพิ่งเริ่ม และเป็นการประกาศการใกล้มาถึงของระบบโลกใหม่ที่ศาสนานั้นต้องสถาปนาอีกไม่นาน พลังทำลายล้างซึ่งเป็นลักษณะพิเศษของอีกกระบวนการ ควรถือว่าสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับอารยธรรมที่ไม่ตอบสนองความคาดหวังของยุคใหม่ และกำลังตกอยู่ในความวุ่นวายและเสื่อมถอยเป็นผลตามมา¹

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

“หลักฐานน่านับการของความปั่นป่วนทุกแห่งหนในทุกทวีปของโลก” ที่ท่านโชกิ เอฟเฟนดิให้ข้อสังเกตไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2479 (ค.ศ. 1936) ตามที่พรรณนาไว้ข้างบนนี้ มาปัจจุบันนี้ได้ทวีขึ้นทั้งจำนวนและความรุนแรงอย่างปฏิเสธไม่ได้ ยิ่งไปกว่านั้นท่านศาสนิกบาลยังเล็งเห็นไกลออกไปอีกว่า ปรากฎการณ์ดังกล่าวเป็นพลังทำลายล้างอารยธรรมที่ไม่ตอบสนองความคาดหวังของยุคใหม่ ซึ่งปรากฏชัดเจนขึ้นทุกทีจากวิกฤตการณ์ต่างๆ ของโลกเวลานี้ อย่างไรก็ตามที่คู่ขนานกันไปกับกระบวนการทำลายล้างอารยธรรมนี้ที่ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ทันสังเกตเห็นคือ “กระบวนการสร้างสรรค์ที่สัมพันธ์กับศาสนาของพระบาฮาอูลลาห์” ซึ่ง “ขณะที่พัฒนาอยู่ตลอด คลี่ระบบหนึ่งออกมาซึ่งน่าจะใช้เป็นแบบแผนของการปกครองโลก” “ระบบ” ที่ท่านโชกิ เอฟเฟนดิหมายถึงนั่นคือระบบบริหารบาไฮ ซึ่งท่านในฐานะศาสนิกบาลผู้

¹ The World Order of Bahá'u'lláh, p. 170-1

ได้รับการประสาทอำนาจสวรรค์ และมอบหมายหน้าที่ให้ชี้แนะและกำกับชุมชนบาไฮ ให้พัฒนาขึ้นมาเป็นระบบโลกใหม่ของพระบาฮาอูลลาห์ เพื่อจะนำพามนุษยชาติ ไปสู่อารยธรรมแห่งยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งจะแตกต่างอย่างสุดจินตนาการจากอารยธรรมในยุคศาสนาทั้งหลายในอดีตนับพันๆ ปีก่อน ที่ทวีปทั้งหลายแบ่งแยกจากกัน ไกล แม้ในหมู่ชนชาติในทวีปเดียวกัน การสมาคมและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจะเป็นไปไม่ได้ หากปราศจากระบบบริหารบาไฮ หลักธรรมคำสอนทั้งหมดของพระบาฮาอูลลาห์จะไม่สามารถมีอิทธิพลต่อมนุษยชาติได้ยั่งยืนพอ ที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของการนำพามนุษยชาติไปสู่การก่อตั้งอารยธรรมแห่งสหัสวรรษใหม่ :

ระบบบริหารคือระบบสังคมของพระบาฮาอูลลาห์ หากปราศจากระบบบริหาร หลักธรรมทั้งหมดของศาสนาจะไม่บรรลุวัตถุประสงค์²

ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ

พระวิญญาณที่พระบาฮาอูลลาห์หายใจมาบนโลก... จะไม่สามารถซึมซาบหรือมีอิทธิพลต่อมนุษยชาติได้ยั่งยืน นอกจากและจนกว่าจะก่อร่างขึ้นมาเป็นระบบที่เห็นได้ชัด ซึ่งจะแสดงพระนามของพระองค์ สัมพันธ์ตนเองอย่างแนบแน่นกับหลักธรรมทั้งหลายของพระองค์ และทำหน้าที่ตรงตามกฎทั้งหลายของพระองค์³

ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ

มิตรสหายทั้งหลายต้องไม่เข้าใจระบบบริหารบาไฮผิดว่าเป็นสิ่งที่สิ้นสุดในตัวเอง ระบบบริหารเป็นเพียงเครื่องมือของจิตวิญญาณของศาสนา บาไฮเป็นศาสนาที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเปิดเผยต่อมนุษยชาติโดยรวมทั้งหมด ถูกออกแบบไว้ให้เป็นประโยชน์แก่มวลมนุษยชาติ และหนทางเดียวที่ระบบบริหารนี้จะทำสิ่งนี้ได้คือการปฏิรูปชีวิตชุมชนของมนุษยชาติ อีกทั้งหาทางฟื้นฟูชีวิตของบุคคล ระบบบริหารบาไฮเป็นเพียงเริ่มต้นของการจัดรูปสิ่งที่จะเป็นชีวิตทางสังคมและกฎของการดำเนินชีวิตของชุมชนในอนาคต ตราบจนบัดนี้ศาสนิกชนทั้งหลายเพียงกำลังเริ่มต้นทำความเข้าใจและฝึกปฏิบัติให้เหมาะสม ดังนั้นเราต้องมีความอดทนถ้าการปฏิบัติงานของระบบนี้บางครั้งดูเหมือนน่าขัดเขินและเคร่งครัดอยู่บ้าง เป็นเพราะว่าเรากำลังเรียนรู้บางสิ่งที่ยากมากแต่น่าพิศวงยิ่ง คือการดำเนินชีวิตร่วมกันเป็นชุมชนบาไฮตามคำสอนอันรุ่งโรจน์⁴

ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ

² *Lights of Guidance*, 1983, No. 5

³ *The World Order of Bahá'ú'lláh*, p. 19

⁴ *Spiritual Assemblies and Consultation*, p. 103

แม้ว่าระบบสังคม เศรษฐกิจ การปกครองและระบบศาสนาที่เป็นมาในอดีต จะเคยมีประโยชน์และช่วยให้อารยธรรมก้าวหน้ามาได้ระดับหนึ่ง แต่มาในยุคโลกาภิวัตน์นี้ไม่เพียงพอสำหรับการก้าวไปสู่อารยธรรมแห่งสหัสวรรษใหม่ของโลกที่ซับซ้อนกว่าในอดีตสุดคณนา คำกลางของปัญหานี้พระบาฮาอุลลาห์ทรงลิขิตไว้ตั้งแต่ปลายคริสต์ศตวรรษที่สิบเก้า และต่อมาในปี พ.ศ. 2479 (ค.ศ. 1936) ท่านไซกิ เอฟเฟนดี ได้สาธยายเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิกฤติการณ์ที่เป็นผลตามมาจากระบบที่บกพร่องดังกล่าว :

อนิจจา สายลมแห่งความสิ้นหวังกำลังพัดมาจากทุกทิศทาง และการต่อสู้ที่แบ่งแยกและทรมาณมนุษยชาติกำลังทวีขึ้นทุกวัน คำกลางของความอลหม่านและความวุ่นวายที่ใกล้จะเกิดขึ้น เป็นที่สังเกตเห็นได้ในปัจจุบัน เนื่องด้วยระบบที่มีอยู่ทั่วไปดูเหมือนบกพร่องอย่างน่าเศร้า⁵

พระบาฮาอุลลาห์

ด้วยอุกกหลุ่มรุมรอบด้าน โดยหลักฐานที่พอกพูนของความเสื่อมสลาย ความอลหม่านและความล้มละลาย บุรุษและสตรีที่จริงจังจากเกือบทุกอาชีพกำลังเริ่มสงสัยว่า สังคมอย่างการจัดระบบไว้ในเวลานี้จะสามารถหรือไม่ที่จะฟื้นขึ้นมาจากตมที่ตนกำลังจมลึกลงไปทุกที ทุกๆ ระบบที่ขาดการประสานสามัคคีมนุษยชาติได้รับการทดลอง ลองซ้ำแล้วซ้ำอีก และพบว่าบกพร่อง สงครามครั้งแล้วครั้งเล่าได้ต่อสู้กัน การประชุมหารือนับครั้งไม่ถ้วนได้จัดขึ้นและปรึกษากัน สนธิสัญญา ข้อตกลงและปฏิญญาต่างๆ ได้นำมาเจรจา สรุปและทบทวนแก้ไขอย่างละเอียดถี่ถ้วน ระบบต่างๆ ของการปกครองถูกนำมาทดสอบด้วยความอดทน หล่อแบบใหม่และนำมาใช้แทนอยู่เรื่อย แผนการบูรณะเศรษฐกิจทั้งหลายได้คิดขึ้นมาอย่างรอบคอบและดำเนินการอย่างระมัดระวัง และกระนั้นวิกฤติตามมาด้วยวิกฤติ โลกที่ไม่มั่นคงและเต็มไปด้วยอันตรายกำลังเสื่อมถอยด้วยความรวดเร็วที่เร่งขึ้นอย่างได้สัดส่วนกัน หุบเหวกำลังเปิดกว้างออกและดูท่าจะกลืนชาติทั้งหลายทั้งที่พึงพอใจและไม่พึงพอใจ ทั้งประชาธิปไตยและเผด็จการ ทั้งนายทุนและผู้ใช้แรงงาน ทั้งชาวยุโรปและชาวเอเชีย ทั้งยิวและที่ไม่ใช่ยิว ทั้งผิวขาวและผิวสีลงไปในหายนะร่วมกัน ผู้ที่คิดลบบอาจให้ข้อสังเกตว่า พระผู้ทรงบริหารที่กริว โกรธได้ละทิ้งโลกที่โชคร้ายนี้ไว้กับชะตาของตนเอง และกำหนดความวิบัติไว้ให้อย่างเปลี่ยนแปลงไม่ได้..ด้วยถูกทดสอบอย่างเจ็บปวดและผิดหวังกับสิ่งที่ไม่ดีอย่างที่คิด ไม่ต้องสงสัยว่ามนุษยชาติหาทิศทางไม่ถูก และดูเหมือนว่าจะสูญเสียความศรัทธาและความหวังด้วยเช่นกัน ด้วยมองไม่เห็นและไม่มีใครนำทางให้ มนุษยชาติกำลังวนเวียนอยู่ใกล้กับความหายนะ ความรู้สึกชะตาขาดดูเหมือนจะ

⁵ Tablets of Bahá'u'lláh, p. 171

แม่ชาน ความมิดสลับเข้ามาปกคลุมโชคชะตาของมนุษยชาติจนมิดมิด
ขึ้นทุกที ขณะที่ความมิดนั้นถอยร่นเข้าไปเรื่อยๆ จากขอบนอกของเขตที่
มิดมิดที่สุดของชีวิตที่ปั่นป่วนของมนุษยชาติ และทะลุถึงใจกลาง⁶

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2529 (ค.ศ. 1986) ซึ่งเป็นปีสันติภาพสากลที่ประกาศโดย
องค์การสหประชาชาติ สภายุติธรรมสากลซึ่งเป็นสถาบันสูงสุดของศาสนาบาไฮที่
ขึ้นมานำศาสนาต่อจากท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ถือเป็นโอกาสเหมาะจึงได้ออกสารชื่อ
ว่า "สัญญาแห่งสันติภาพของโลก" (The Promise of World Peace) และได้
มอบหมายให้ธรรมสภาบาไฮแห่งชาติทั่วโลกมอบสารนี้ให้แก่ประมุขและผู้นำของ
ประเทศของตน เช่น กษัตริย์ ประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี และประชาชนทุกแคว
วงและทุกระดับชั้น ซึ่งตอนหนึ่งในสารนี้ได้กล่าวเพิ่มเติมเสริมต่อถึงความบกพร่อง
ของระบบที่มีอยู่ทั่วไปที่พระบาฮาอูลลาห์และท่านโชกิ เอฟเฟนดิกล่าวไว้ก่อนหน้าอีก
ครั้ง ซึ่งนับแต่ปีที่คำแถลงนี้ออกมาจนกระทั่งปัจจุบันสถานการณ์ทั้งหลายของโลกที่
เป็นไป ยืนยันได้อย่างดีต่อสิ่งที่สภายุติธรรมสากลแถลงไว้ในปี พ.ศ. 2529 (ค.ศ.
1986) ดังนี้ :

*ข้อบกพร่องทั้งหลายของระบบที่มีอยู่ทั่วไป เป็นที่สะดุดตาอยู่ในความ
ไม่สามารถขบไล่ปีศาจสงครามโดยรัฐเอกราชทั้งหลายที่จัดตั้งเป็นองค์การ
สหประชาชาติ ในระบบเศรษฐกิจนานาชาติที่ทำท่าจะล่มสลาย ในการ
กระจายอนุธิปไตยและการก่อการร้าย และในความทุกข์ทรมานแสน
สาหัสที่ทุกขเวทนาเหล่านี้และทุกขเวทนาอื่นๆ กำลังก่อให้เกิดแก่ประชาชน
จำนวนเพิ่มขึ้นเป็นล้านๆ ที่จริงแล้วความก้าวร้าวและการต่อสู้ได้มาเป็น
ลักษณะเด่นของระบบสังคม ระบบเศรษฐกิจและระบบศาสนาของเรา จน
หลายคนยอมจำนนต่อทัศนคติที่ว่า พฤติกรรมดังกล่าวเป็นเนื้อแท้โดย
ธรรมชาติของมนุษย์ และดังนั้นไม่สามารถขจัดให้หมดสิ้น⁷*

สภายุติธรรมสากล

ที่สำคัญไม่น้อยไปกว่ากันที่ควรตระหนักคือ วิฤติการณ์ของมนุษยชาติที่ทวี
ความรุนแรงอย่างต่อเนื่องเรื่อยมา หาได้เป็นเพียงเรื่องของระบบที่บกพร่องโดยลำพัง
แต่ยังเกี่ยวพันกับความเสื่อมศีลธรรมในตัวบุคคลและสังคมโดยรวม ซึ่งเป็นผล
โดยตรงมาจากความอ่อนแอของพลังศาสนา ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ พรรณนาสภาพ
อันน่าสังเวชนี้ไว้ในปี พ.ศ. 2479 (ค.ศ. 1936) ว่า :

⁶ The World Order of Bahá'u'lláh, p. 190

⁷ The Promise of World Peace, p. 2-3

เครื่องหมายของความตกต่ำทางศีลธรรมซึ่งต่างจากหลักฐานของความฟุ้งของสถาบันศาสนา ปรากฏให้เห็นที่สังเกตเห็นได้และมีนัยสำคัญไม่น้อยไปกว่ากัน...ไม่ว่าเราจะหันไปจ้องมองทิศทางใด ไม่ว่าเราจะสังเกตการกระทำและคำพูดของคนในรุ่นปัจจุบันอย่างคร่าวๆ เพียงไร เราก็คอดเสียดใจไม่ได้กับหลักฐานของความเสื่อมศีลธรรม ที่บุรุษและสตรีรอบๆ ตัวเราแสดงออกในชีวิตส่วนบุคคลไม่น้อยไปกว่าในบทบาทร่วมกัน

ไม่มีข้อสงสัยว่าความเสื่อมถอยของศาสนาในฐานะที่เป็นพลังทางสังคม ซึ่งความเสื่อมของสถาบันศาสนาเป็นเพียงปรากฏการณ์ภายนอกคือเหตุสำคัญของความชั่วร้ายที่สะดุดตาและร้ายแรง พระบาฮาอูลลาห์ทรงลิขิตไว้ว่า "ศาสนาคือวิธีการอันยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับการสถาปนาระเบียบในโลกและความพึงพอใจที่สงบของทุกคนที่อาศัยอยู่ในโลก ความอ่อนแอของเสาของศาสนาทำให้มือของคนเขลาแข็งแกร่งขึ้น และทำให้พวกเขาใจกล้าและอหังการ ความจริงแล้วเรากล่าวว่า อะไรก็ตามที่ดึงสถานะอันสูงส่งของศาสนาให้ต่ำลง ได้เพิ่มความตื้อตันของคนชั่ว และผลที่ได้มีแต่ความไม่มีชื่อมีแป" ในอีกรวมจารึกหนึ่งพระองค์ทรงกล่าวว่า "ศาสนาคือแสงที่สว่างไสวและที่มันที่สว่างไสวไม่ได้สำหรับการคุ้มครองและความผาสุกของประชาชนทั้งหลายของโลก เพราะความกลัวพระผู้เป็นเจ้า ผลักดันมนุษย์ให้ยึดมั่นสิ่งที่ดี และหลีกเลี่ยงสิ่งชั่วร้ายทั้งหมด หากตะเกียงของศาสนาถูกบดบังแสง ความวุ่นวายและสับสนจะตามมา และประทีปแห่งความเป็นธรรม ความยุติธรรม ความสงบและสันติภาพ จะหยุดส่องแสง"

เราน่าจะยอมรับได้อย่างสมเหตุสมผลว่า ดังกล่าวนี้อธิบายถึงสภาพที่บุคคลและสถาบันทั้งหลายกำลังใกล้เข้าไป ด้วยเศร้าใจต่อสถานการณ์ที่เลวร้ายของมนุษยชาติที่หลงทาง พระบาฮาอูลลาห์ทรงลิขิตว่า "หาไม่ได้เลยสองคนไหนที่กล่าวได้ว่าสามัคคีกันทั้งภายนอกและภายในจิตใจ หลักฐานของความไม่ลงรอยและความประสงค์ร้ายเห็นได้ชัดทุกแห่งหน แม้ว่าทุกคนถูกสร้างขึ้นมาเพื่อความกลมเกลียวและสมัครสมาน" ในธรรมจารึกเดียวกันนี้พระองค์ทรงอุทานว่า "อีกนานเท่าไรมนุษยชาติจะยังคงตื้อตัน? อีกนานเท่าไรความยุติธรรมจะดำเนินต่อไป? อีกนานเท่าไรความวุ่นวายและสับสนจะแพร่สะพัดในหมู่มนุษย์? อีกนานเท่าไรความไม่ลงรอยจะปั่นป่วนผิวหน้าของสังคม? อนิจจา สายลมแห่งความสิ้นหวังกำลังพัดมาจากทุกทิศทาง และการต่อสู้ที่แบ่งแยกและทรมาณมนุษยชาติกำลังทวีขึ้นทุกวัน เค้าหลางของความอหังการและความวุ่นวายที่ใกล้จะเกิดขึ้น เป็นที่สังเกตเห็นได้ในปัจจุบัน เนื่องด้วยระบบที่มีอยู่ทั่วไปดูเหมือนบกพร่องอย่างน่าเศร้า"

การฟื้นกลับมาของความไม่อดกลั้นทางศาสนา ความชิงชังทางเชื้อชาติและอหังการทางชาตินิยม หลักฐานที่ทวีขึ้นของความเห็นแก่ตัว

ความระแวง ความกลัวและความอ่อนล การแพร่กระจายของการก่อการร้าย การไม่เชื่อฟังกฎหมาย ความมัวเมาและอาชญากรรม ความกระหายที่ดับไม่ได้และการไขว่คว้าอย่างเร่าร้อนที่มีต่อความร่ำรวย ความเพลิดเพล็นและสิ่งไร้แก่นสารทางโลก ความเป็นปึกแผ่นของครอบครัวอ่อนแอลง การหย่อนยานในการควบคุมของพ่อแม่ ความฟุ้งเฟ้อไปกับความหรูหรา เจตคติที่ไม่รับผิดชอบต่อชีวิตสมรสและกระแสของการหย่าร้างที่เพิ่มขึ้นที่เป็นผลตามมา ความเสื่อมของศิลปะและดนตรี การถ่ายทอดพิษต่อจิตใจของวรรณกรรม และความทุจริตของสื่อมวลชน การขยายอิทธิพลและกิจกรรมของ "บรรดาศาสดาแห่งความเสื่อม" ผู้สนับสนุนการลองอยู่ด้วยกัน เทศนาปรัชญาของลัทธิเปลือยกาย เรียกความสำรวมว่าเป็นสิ่งสมมุติ ไม่ยอมถือว่าจุดประสงค์เบื้องต้นที่ศักดิ์สิทธิ์ของการสมรสคือการให้กำเนิดบุตร ประณามศาสนาว่ามอมเมาประชาชน ผู้ซึ่งหากถูกปล่อยจากการเหนี่ยวรั้งก็จะพามนุษยชาติถอยกลับไปสู่ความป่าเถื่อน ความวุ่นวาย และการดับสูญในที่สุด เหล่านี้ปรากฏเป็นลักษณะเฉพาะที่เด่นๆ ของสังคมที่เสื่อมที่จะต้องเกิดใหม่หรือไม่ก็เสื่อมสูญ⁸

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

ด้วยตระหนักดีว่าพลังทำลายล้างอารยธรรมที่ไม่ตอบความคาดหวังของยุคใหม่ ซึ่งมีที่มาจากความบกพร่องของระบบที่มีอยู่ทั่วไป ผสมกับความเสื่อมศีลธรรมในตัวบุคคลและสังคม หน้าหนาสาหัสเกินกว่าที่มนุษยชาติจะเยียวยาแก้ไขได้ ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ในปี พ.ศ. 2473-2474 (ค.ศ. 1930-1931) ได้เชื่อเชิญผู้ที่หวังในอนาคตของมนุษยชาติให้ลองหันมาพิจารณาระบบโลกของพระบาฮาอุลลาห์ว่า :

ไม่ว่าจะมองในมุมของการปฏิบัติตัวส่วนบุคคลหรือความสัมพันธ์ที่ดำรงอยู่ระหว่างชุมชนที่จัดตั้งและชาติทั้งหลาย อนิจจา มนุษยชาติได้หลงทางไปไกลและเสื่อมถอยลงอย่างมาก เกินกว่าจะเยียวยาได้โดยความพยายามที่ไม่ได้รับการช่วยเหลือของบรรดาผู้ปกครองและรัฐบุรุษที่ยอมรับกันว่าดีที่สุดใน แม้ว่าพวกเขาจะมีแรงจูงใจที่ไม่หวังผลประโยชน์เพียงไร จะประสานการกระทำกันเพียงไหน จะไฟแรงและอุทิศตนไม่ยิ่งอย่างไร ไม่มีแผนการใดที่รัฐประศาสนโนบายสูงสุดจะคิดขึ้นมา ไม่มีหลักความเชื่อไหนที่นักอรรถาธิบายทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ที่ชื่อดังที่สุดหวังจะเสนอ ไม่มีหลักธรรมใดที่นักศีลธรรมที่มีไฟที่สุดพยายามจะพร่ำสอน ที่แม้ในทางสุดท้ายแล้วจะสามารถจัดการรากฐานที่เพียงพอสำหรับการสร้างอนาคตของโลกที่สว่าง⁹

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

⁸ *The World Order of Bahá'u'lláh*, p. 186-88

⁹ *The World Order of Bahá'u'lláh*, p. 33

บรรดาผู้นำศาสนา นักอรรถาธิบายทฤษฎีทางการเมือง ผู้ปกครองสถาบันทั้งหลายของมนุษย์ ผู้ซึ่งด้วยความมุ่งมั่นและหัวใจ กำลังเป็นพยานต่อความล้มละลายทางความคิดและการสลายตัวของหัตถกรรมของตน น่าจะหันมาจ้องมองการเปิดเผยพระธรรมของพระบาฮาอุลลาห์ และใคร่ครวญดูระบบโลกที่เทิดทูนอยู่ในคำสอนของพระองค์ ซึ่งกำลังปรากฏขึ้นมาอย่างช้าๆ และไม่ทันสังเกตท่ามกลางความสับสนวุ่นวายของอารยธรรมในปัจจุบัน ¹⁰

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

ต่อมาในปีสันติภาพสากล พ.ศ. 2529 (ค.ศ. 1986) สภายติธรรมสากลได้สืบสานต่อจากท่านโชกิ เอฟเฟนดิ โดยการเชื้อเชิญประชาชาติทั้งหลายอีกครั้งผ่านทางสาร "สัญญาแห่งสันติภาพของโลก" ให้หันมาพิจารณาระบบสังคมหรือระบบโลกของพระบาฮาอุลลาห์ที่ปรากฏตัวขึ้นมาเป็นประชาคมโลกบาไฮว่า :

ประสบการณ์ของประชาคมบาไฮอาจได้รับการพิจารณาว่า เป็นตัวอย่างหนึ่งของความสามัคคีที่ขยายใหญ่ขึ้น ประชาคมบาไฮประกอบด้วยประชาชนราวสามถึงสี่ล้านคนที่มาจากหลายชาติ วัฒนธรรม ชนชั้น และความเชื่อทางศาสนา ซึ่งมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ มากมายที่สนองความต้องการทางจิตวิญญาณ สังคมและเศรษฐกิจของประชาชนในหลายดินแดน ประชาคมบาไฮเป็นระบบสังคมหนึ่งเดียวที่เป็นตัวแทนของความหลากหลายของครอบครัวมนุษย์ ซึ่งดำเนินกิจการต่างๆ ของตนโดยระบบของหลักการปรึกษาหารือที่ยอมรับร่วมกัน และเห็นคุณค่าการนำทางที่ยิ่งใหญ่ทั้งหมดจากสวรรค์อย่างเท่าเทียมกัน ที่หลั่งมาในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ การดำรงอยู่ของประชาคมบาไฮคืออีกข้อพิสูจน์หนึ่งที่ทำให้ความมั่นใจว่า วิสัยทัศน์ของผู้ก่อตั้งศาสนาบาไฮเกี่ยวกับโลกที่ประสานสามัคคีกัน เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ และเป็นอีกหลักฐานหนึ่งว่า มนุษยชาติสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันเสมือนเป็นสังคมโลกเดียวกัน ซึ่งพอสำหรับสิ่งท้าทายใดๆ ที่จะมากับการบรรลุภูมิภาคของตน หากประสบการณ์ของบาไฮสามารถเพิ่มความหวังในความสามัคคีของมนุษยชาติไม่ว่าในระดับใดๆ เรายินดีเสนอประสบการณ์นี้เป็นแบบอย่างสำหรับศึกษา ¹¹

สภายติธรรมสากล

¹⁰ The World Order of Bahá'u'lláh, p. 24

¹¹ The Promise of World Peace, p. 23

2.

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและประชาชนในระบบสังคมของพระบาฮาอูลลาห์ [Relationship Between Rulers and Peoples in Bahá'u'lláh's Social System]

เมื่อขึ้นมาสืบทอดศาสนาบาไฮต่อจากพระอับดุลบาฮาในปี พ.ศ. 2465 (ค.ศ. 1922) ภารกิจหลักที่ท่านโชกิ เอฟเฟนดิในฐานะศาสนิกบาลทำตามที่ได้รับมอบหมายคือ การอบรมบาไฮศาสนิกชนให้เข้าใจลักษณะของระบบสังคมของพระบาฮาอูลลาห์ อีกทั้งชี้แนะและกำกับชุมชนบาไฮให้พัฒนาระบบสังคมนั้นขึ้นมาเป็นระบบโลกใหม่ เพื่อจะนำพามนุษยชาติไปสู่อารยธรรมแห่งสหสวรรษใหม่ ดังนั้นก่อนอื่นใดอารยธรรมนั้นต้องเริ่มก่อตัวในชุมชนบาไฮเองก่อน ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาคุณธรรมไปพร้อมกับการสร้างระบบสังคมดังกล่าว ในระบบสังคมนี้บทบาทระหว่างผู้ปกครองและประชาชนถูกยกระดับขึ้นมาสู่มิติใหม่ อย่างไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์อารยธรรมของมนุษยชาติ มิติดังนั้นเป็นอย่างไร?

ความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนและสถาบัน และวิธีการได้มาซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งในสถาบัน มีบทบาทสำคัญในการกำหนดความสงบสุขและความเจริญก้าวหน้าของสังคม หากการได้เป็นกรรมการของสถาบันถูกมองว่าเป็นการได้ครองอำนาจที่จะได้มาซึ่งเกียรติ ผลประโยชน์ ความได้เปรียบและการชมผู้อื่น ก็มีแนวโน้มจะเกิดการแข่งขันต่อสู้กันเพื่อขึ้นมาดำรงตำแหน่งในสถาบัน และนั่นจะนำไปสู่ความแตกแยก ความไม่ยุติธรรมและความไม่สงบในสังคมอย่างยากที่จะหลีกเลี่ยงได้

ในระบบสังคมที่พระบาฮาอูลลาห์ออกแบบไว้สำหรับอารยธรรมแห่งสหสวรรษใหม่ และบาไฮใช้เป็นหลักการสำหรับดำเนินกิจการต่างๆ ในชุมชนของตน อำนาจคือผู้รับใช้ความยุติธรรมและคำนึงความสามัคคี ซึ่งคตินิยมของการใช้อำนาจเพื่อการรับใช้¹² คือรากฐานของปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชนและสถาบัน และปลูกฝังทัศนคติใหม่เกี่ยวกับการขึ้นมาดำรงตำแหน่งในสถาบันว่าเป็นโอกาสของการรับใช้สังคม และไม่ควรเป็นเป้าหมายของความทะเยอทะยานของประชาชนคนใดให้แข่งขันต่อสู้กันให้ได้ขึ้นมาดำรงตำแหน่งนั้น :

การเป็นกรรมการธรรมสภา (สถาบันปกครองของศาสนาบาไฮ) หรือ คณะกรรมการคือรูปแบบหนึ่งของการรับใช้ และไม่ควรถือเป็นเครื่องหมายของความเหนือกว่าในตัว หรือเป็นวิธีสำหรับการยกย่องตนเอง¹²

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

¹² *The Sanctity and Nature of Bahá'í Elections, A Compilation, 2532 (1989), no.15*

ในรูปแบบการเลือกตั้งใดๆ เป็นเรื่องหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่บุคคลที่สมควรไม่ได้รับเลือกตั้ง เพียงเพราะว่าพวกเขาไม่เป็นที่รู้จักกว้างขวาง นี่เป็นความจริงในระบบที่ใช้การเสนอชื่อและหาเสียง ดังที่จะเป็นเช่นกันในระบบบาไฮ อย่างไรก็ตามนี้ไม่ใช่ประเด็น ตามทัศนะของบาไฮ การได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการธรรมสภาไม่ใช่สิ่งที่ประชาชนมีสิทธิได้รับ ไม่ใช่เกียรติที่พวกเขาควรไฝ่ฝันหา แต่เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบที่พวกเขาอาจถูกเรียกให้มารับ จุดประสงค์คือบรรดาผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาในธรรมสภา ควรมีความคู่ควรที่สุดสำหรับการรับใช้นี้ นี้ไม่ได้และไม่สามารถหมายความว่าทุกคนที่คู่ควรจะได้รับเลือกตั้ง¹³

สภายุติธรรมสากล

กลไกการพัฒนาสังคมจะไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากความพยายามของคนในสังคมมุ่งไปที่การแข่งขันต่อสู้กันขึ้นมาดำรงตำแหน่งต่างๆ ไม่ว่าจะในระดับชาติหรือระดับท้องถิ่น มากกว่าการให้ความสำคัญว่าหากอยู่ในตำแหน่งนั้นแล้วจะปฏิบัติหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมได้อย่างไร ในระบบสังคมบาไฮทัศนะและหลักปฏิบัติเหล่านี้คือสิ่งที่คาดหวังกับความเป็นผู้นำหรือผู้แทนที่ได้รับเลือกตั้งของประชาชน :

หน้าที่ของผู้ที่มีตรสหายไข่มโนธรรมอย่างอิสระเลือกมาเป็นผู้แทนนั้นสำคัญและผูกมัดไม่น้อยกว่าหน้าที่ของผู้ที่เป็นฝ่ายเลือก บทบาทหน้าที่ของพวกเขาไม่ใช่ของการแต่เป็นการปรึกษาหารือ และไม่ใช่วิเคราะห์หรือเฉพาะพวกเขาเองเท่านั้น แต่ปรึกษาให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้กับมิตรสหายที่พวกเขาเป็นตัวแทนอยู่ พวกเขาต้องไม่พิจารณาตนเองว่าเป็นอื่นใดนอกจากเครื่องมือที่ได้รับเลือกเพื่อการนำเสนอศาสนาให้มีประสิทธิภาพและสูงกว่า พวกเขาไม่ควรสำคัญตัวเองว่าเป็นเครื่องประดับชิ้นสำคัญบนร่างกายของศาสนา มีคุณค่าและความสามารถเหนือกว่าผู้อื่นอยู่ในตัว เป็นผู้ส่งเสริมคำสอนและหลักธรรมของศาสนาแต่เพียงผู้เดียว พวกเขาควรเริ่มงานด้วยความถ่อมตัวที่สุด และพยายามด้วยจิตใจเปิดกว้าง สำนึกอย่างสูงในความยุติธรรมและหน้าที่ น้ำใสใจจริง สงบเสงี่ยม อุทิศตนทั้งหมดต่อความผาสุกและประโยชน์ของมิตรสหาย ศาสนาและมนุษยชาติ เพื่อให้บรรดาผู้ที่พวกเขารับใช้ไม่เพียงแต่มีความมั่นใจ ให้การสนับสนุนและนับถือพวกเขาอย่างจริงใจเท่านั้น แต่ยังนิยมชมชอบและรักใคร่พวกเขาอย่างแท้จริงด้วย ทุกเวลาพวกเขาต้องไม่คิดแยกแยะเฉพาะของตน ไม่ให้เกิดบรรยากาศของความลบลมคมใน ปลอดภัยทำที่ของการวางอำนาจ และขับไล่อคติและกิเลสทุกรูปแบบไปจากการปรึกษาหารือของตน พวกเขาควรไว้วางใจมิตรสหายภายในขอบเขตของดุลพินิจที่สุขุม ให้มิตรสหายรับทราบ

¹³ The Sanctity and Nature of Bahá'í Elections, A Compilation, 2532 (1989), no.18

แผนงาน แบ่งปันปัญหาและความวิตก ขอคำแนะนำและคำปรึกษาจากมิตรสหาย และเมื่อถูกเรียกร้องให้ตัดสินใจบางเรื่อง หลังจากที่ปรึกษาหารือกันอย่างเที่ยงธรรม ตั้งใจจริงและมีไมตรี พวกเขาควรตั้งจิตสู่วิธีที่เป็นเจ้าในการอธิษฐาน และด้วยความจริงจั่ง มั่นใจและกล้าหาญ บันทึกลงคะแนนเสียงของตนและยึดถือเสียงส่วนใหญ่ ซึ่งท่านนายของเราบอกเราว่าเป็นเสียงของสวรรค์ ไม่ให้ทำลายและต้องปฏิบัติตามหมดทั้งหัวใจเสมอ มิตรสหายต้องตอบสนองเสียงนี้ด้วยน้ำใสใจจริง และถือว่าเป็นวิธีเดียวเท่านั้นที่สามารถรับประกันการคุ้มครองและความเจริญก้าวหน้าของศาสนา¹⁴

ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ

ควรมีการเน้นให้เหมาะสมไม่เพียงแต่อ่านาที่กระจุกตัว สิทธิ เอกสิทธิ สิทธิพิเศษ ที่บรรดาผู้แทนที่ได้รับเลือกตั้งระดับชาติได้รับ แต่ควรเน้นเป็นพิเศษเช่นกันที่ความรับผิดชอบของพวกเขาในฐานะผู้บริหารศาสนาที่เต็มใจ ผู้จัดการที่ซื่อสัตย์ ผู้พิทักษ์ทรัพย์ที่ภักดี ขอให้ทำให้ชัดเจนต่อผู้อ่านที่สอบถามทุกคนว่า ในบรรดาหน้าที่ที่เด่นและศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของผู้ที่ถูกเรียกให้ริเริ่ม กำกับและประสานงานกิจการทั้งหลายของศาสนา บางอย่างนั้นกำหนดให้พวกเขาต้องทำทุกวิถีทางที่ได้ เพื่อให้ได้ความมั่นใจและรักใคร่จากบรรดาผู้ที่พวกเขามีเอกสิทธิ์ที่จะรับใช้ หน้าที่ของพวกเขาคือการไต่สวนและทำความเข้าใจกับทัศนคติที่รอบคอบ ความรู้สึกนึกคิดที่มีอยู่ทั่วไป ความเชื่อมั่นส่วนตัวของบรรดาผู้ที่พวกเขามีหน้าที่ที่เคร่งครัดในการส่งเสริมความผาสุกให้ หน้าที่ของพวกเขาคือการขจัดกลิ่นอายของความถือตัว ความลบลมคมในที่น่าสงสัย บรรยากาศที่อึดอัดของการบงการอย่างห้ามแย้ง กล่าวโดยย่อคือ ทุกคำพูดและการกระทำที่สื่อถึงความลำเอียง อดตาและอคติ ให้หมดสิ้นตลอดไปจากการปรึกษาหารือและการดำเนินกิจการทั่วไปของพวกเขา แม้จะคงไว้ในมือซึ่งสิทธิขาดที่ศักดิ์สิทธิ์แต่เพียงผู้เดียวในการตัดสินใจสุดท้าย พวกเขาต้องมีหน้าที่เชิงการอภิปราย จัดหาข้อมูล เปิดให้ตรวจสอบ การร้องทุกข์ ต้อนรับคำแนะนำจากสมาชิกในครอบครัวบาไฮแม้ว่าผู้เหล่านั้นจะไม่ใช่คนสำคัญและต่ำต้อยที่สุด เผยเหตุจูงใจของตน แกล้งไขแผนงานของตน สาธิตความสมเหตุผลของการกระทำของตน ทบทวนการวินิจฉัยหากจำเป็น บำรุงจิตวิญญาณแห่งการริเริ่มและวิสาหกิจของบุคคล เสริมสร้างสำนึกในการพึ่งพากัน การเป็นหุ้นส่วนกัน ความเข้าใจและความมั่นใจซึ่งกันและกัน ระหว่างพวกเขากับธรรมสภาท้องถิ่นทั้งหมดในด้านหนึ่ง และระหว่างพวกเขากับศาสนิกชนแต่ละบุคคลในอีกด้านหนึ่ง¹⁵

ท่านไซกิ เอฟเฟนดิ

¹⁴ Baha'i Administration, p.64

¹⁵ Baha'i Administration, p.134-5

การพัฒนาวุฒิภาวะทางศีลธรรมของผู้ที่ดำรงตำแหน่งในสถาบันตามหลักธรรมคำสอนข้างบนนี้ จำเป็นต้องควบคู่ไปกับพัฒนาการของวุฒิภาวะทางศีลธรรมของประชาชนเช่นกัน ซึ่งในระบบสังคมบาไฮประชาชนต้องเรียนรู้ที่จะเชื่อฟังธรรมสภาท้องถิ่น (สถาบันปกครองของศาสนาบาไฮ) อย่างไม่มีข้อแม้และหมดทั้งหัวใจ และพร้อมที่จะยึดถือการตัดสินใจและคำสั่งการของสถาบันปกครองแม้ว่าตนอาจไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจนั้น ท่านโชกิ เอฟเฟนดีผู้เป็นศาสนิกบาลของศาสนาบาไฮสั่งสอนบาไฮศาสนิกชนไว้ว่า :

ไม่มีงานใดที่จำเป็นรีบด่วนไปกว่าการรับประกันความกลมเกลียวที่สมบูรณ์และมิตรภาพในหมู่มิตรสหาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างธรรมสภาท้องถิ่นและศาสนิกชนแต่ละบุคคล ธรรมสภาท้องถิ่นควรทำให้ศาสนิกชนแต่ละบุคคลรู้สึกมั่นใจ และศาสนิกชนเองก็ควรแสดงความพร้อมที่จะยึดถือการตัดสินใจและคำสั่งการของธรรมสภาท้องถิ่น ทั้งสองต้องเรียนรู้ที่จะร่วมมือกันและตระหนักว่า โดยการร่วมมือนี้เท่านั้นที่สถาบันของศาสนาจึงจะทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและถาวร แม้ว่า การเชื่อฟังธรรมสภาท้องถิ่นควรไม่มีข้อแม้และหมดทั้งหัวใจ กระนั้น ธรรมสภาก็ควรบังคับใช้คำสั่งการของตนในลักษณะที่เสี่ยงไม่ให้เกิดความรู้สึกว่า คำสั่งการนั้นถูกดลด้วยแรงจูงใจที่เผด็จการ จิตวิญญูญาณของศาสนาคือการร่วมมือกัน มิใช่เผด็จการ¹⁶

ท่านโชกิ เอฟเฟนดี

ในการอ่านจดหมายตอบที่ได้รับจากธรรมสภาของคุณซ้ำแล้วซ้ำอีก ท่านรู้สึกสะดุดต่อข้อเท็จจริงที่ว่ามิตรสหายไม่ทำตามหลักการบริหารแทนที่หยิบยกข้อกล่าวหา ปัญหาและความรู้สึกไม่พอใจมาให้ธรรมสภาท้องถิ่นหรือธรรมสภาแห่งชาติพิจารณา พวกเขากลับเข้าหาบุคคลหรือกรรมการธรรมสภาบางคน หรือไม่ยอมมาพบธรรมสภา สิ่งแรกที่ศาสนิกชนควรทำคือไปหาธรรมสภา นั่นคือทำไมเราจึงมีธรรมสภา ท่านคิดว่าความยุ่งยากนี้จะไม่เกิดขึ้นหากบาไฮรู้จักใช้ธรรมสภาให้เป็นประโยชน์อย่างที่เราควร¹⁷

ท่านโชกิ เอฟเฟนดี

การเชื่อฟังสถาบันปกครองในระบบสังคมบาไฮไม่ใช่เป็นการหลบหลับตาเชื่อฟัง หรือเชื่อฟังด้วยความกลัวเหมือนกับการเชื่อฟังผู้ปกครองที่กดขี่ แต่เป็นการเชื่อฟังอย่างมีสติ เพราะหากคิดว่าธรรมสภาทำไม่ถูกหรือตัดสินใจไม่ถูก บาไฮสามารถขอให้ธรรมสภาพิจารณาใหม่ได้โดยไม่ตั้งต้น ไม่เอาคำตัดสินที่ไม่ถูกใจตน

¹⁶ *Spiritual Assemblies and Consultation*, p.96

¹⁷ *Spiritual Assemblies and Consultation*, p.40

นั้นไปวิพากษ์วิจารณ์ต่างๆ นานาเพื่อบั่นทอนความน่าเชื่อถือของสถาบัน เช่นกัน ท่านโชกิ เอฟเฟนดีสั่งสอนไว้ว่า :

สิ่งที่ท่านนายปรารถนาจะคุ้มครองมิตรสหายให้รอดพ้นคือ การต่อ ล้อต่อเถียงกันเป็นประจำและทิวติ ศาสนิกชนสามารถถามธรรมสภาว่า ทำไมจึงตัดสินใจเช่นนั้น และขออย่างสุภาพให้ธรรมสภาพิจารณาใหม่ แต่จากนั้นเขาต้องปล่อยไว้แค่นั้น และไม่ป่วนกิจการในท้องถิ่นต่อ โดย การยื่นกรานในทัศนะของตน สิ่งนี้ใช้กับกรรมการธรรมสภาด้วยเช่นกัน เราทุกคนมีสิทธิ์ต่อความคิดเห็นของตนและไม่พ้นที่จะคิดต่างกัน แต่บาไฮ ต้องยอมรับคำตัดสินตามเสียงส่วนใหญ่ของธรรมสภา โดยตระหนักว่า การยอมรับและความกลมเกลียวแม้ว่าจะมีความผิดพลาด ก็เป็นสิ่ง ที่สำคัญจริงๆ และเมื่อเรารับใช้ศาสนาอย่างเหมาะสมแบบบาไฮ พระผู้เป็น เจ้าจะแก้ไขสิ่งผิดที่ทำไปในที่สุด¹⁸

ท่านโชกิ เอฟเฟนดี

การเชื่อฟังสถาบันปกครองนี้เป็นวินัยทางสติปัญญาและวินัยทางศีลธรรมขั้นสูง ในระบบสังคมของพระบาทอาอลลาห์ ซึ่งอยู่บนหลักการที่ว่าความประสงค์ของบุคคล เป็นรองต่อความประสงค์ของสังคม ดังนั้นบุคคลควรพร้อมที่จะสละความต้องการ และปล่อยวางจากความมั่นใจของตน แม้จะมั่นใจว่าสถาบันตัดสินใจผิดหรือทำ ผิดพลาด เพื่อเห็นแก่ความผาสุกและความสามัคคีของชุมชน เพราะเมื่อสถาบัน ตัดสินใจอะไรออกมา เป็นธรรมดาที่อาจมีทั้งฝ่ายที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย และถ้า หากฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยทำการป่วนหรือประท้วง ก็อาจก่อให้เกิดความแตกแยกที่แบ่ง ประชาชนออกเป็นสองฝ่ายได้ไม่ยาก เพราะฝ่ายที่เห็นด้วยอาจออกมาแสดงพลัง บ้าง :

มีวิธีการรักษาเดี่ยวนั้นสำหรับเรื่องนี้ คือการศึกษาการบริหาร เชื่อฟังธรรมสภา และศาสนิกชนแต่ละคนหาทางทำให้อุปนิสัยใจคอของ ตนเองสมบูรณ์ในฐานะที่เป็นบาไฮ เราไม่สามารถโน้มน้าวคนอื่นได้ดังที่ เราสามารถโน้มน้าวตัวเราเอง หากเราดีกว่า หากเราแสดงความรัก ความอดทน และเข้าใจความอ่อนแอของผู้อื่น หากเราหาทางที่จะไม่ วิพากษ์แต่ให้กำลังใจ ผู้อื่นจะทำเช่นเดียวกัน และเราจะสามารถช่วย ศาสนาได้อย่างแท้จริงโดยตัวอย่างและความแข็งแกร่งทางจิตวิญญาณของ เรา ทุกแห่งเมื่อการบริหารได้รับการสถาปนาเป็นครั้งแรก บาไฮจะพบว่า ยากที่จะปรับตัวเอง บาไฮต้องเรียนรู้ที่จะเชื่อฟังถึงแม้ธรรมสภาจะผิดเพื่อ เห็นแก่ความสามัคคี บาไฮต้องสละความเป็นตัวของตัวเองในระดับหนึ่ง เพื่อว่าชีวิตชุมชนโดยรวมจะได้เติบโตและพัฒนา สิ่งเหล่านี้ยากแต่เรา

¹⁸ *Spiritual Assemblies and Consultation*, p. 101

ต้องตระหนักว่า นี่จะนำเราไปสู่แนวทางชีวิตที่ยิ่งใหญ่และสมบูรณ์กว่ายิ่ง
นัก เมื่อศาสนาได้รับการสถาปนาอย่างเหมาะสมตามการบริหาร ¹⁹

ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ

ธรรมสภาอาจทำผิดพลาด แต่ตามที่พระอับดุลบาฮาซีให้เห็น หาก
ชุมชนหรือบาไฮคนใดไม่ยึดถือคำตัดสินใจของธรรมสภา ผลที่ตามมาจะ
เลวร้ายยิ่งกว่า เพราะนั่นจะบั่นทอนสถาบันที่ควรทำให้แข็งแกร่งเพื่อค้ำจุน
หลักธรรมและกฎของศาสนา ท่านบอกเราว่าพระผู้เป็นเจ้าจะแก้ไขสิ่งผิดที่
ทำไป เราต้องมั่นใจในสิ่งนี้และเชื่อฟังธรรมสภา ดังนั้นท่านขอเร่งเร้าคุณ
อย่างแรงให้ทำงานอยู่ภายใต้ธรรมสภาโดยตรง ยอมรับความรับผิดชอบ
ในฐานะที่เป็นสมาชิกที่มีสิทธิ์ออกเสียงคนหนึ่ง และทำเต็มที่เพื่อสร้าง
ความกลมเกลียวในชุมชน ²⁰

ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ

ในระบบสังคมบาไฮการค้ำจุนความสามัคคีและสร้างความแข็งแกร่งให้แก่
สถาบันมีความสำคัญกว่าความถูกต้อง เพราะสิ่งผิดสามารถได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง
ถ้ายังสามัคคีกัน ซึ่งโอกาสที่สถาบันจะทำผิดหรือตัดสินใจผิดจะยิ่งมีน้อยลงเรื่อยๆ
เมื่อกรรมการของสถาบันมีวุฒิภาวะสูงขึ้นตามหลักปฏิบัติของความเป็นผู้นำหรือ
ผู้แทนของประชาชนที่พรณนาไว้ข้างต้น แต่ถ้าประชาชนต่อสู้กันอย่างเอาเป็นเอา
ตายเพื่อให้ได้สิ่งที่ตนคิดว่าถูกต้องจนกระทั่งแตกความสามัคคี ปัญหาที่ตามมาจะ
เลวร้ายยิ่งกว่า เนื่องด้วยสังคมจะสงบสุขและเจริญก้าวหน้าได้ต้องอาศัยสถาบันที่
แข็งแกร่ง ที่สามารถเป็นศูนย์รวมแห่งอำนาจและความสามัคคีให้ประชาชนยึด
เหนี่ยวได้ หากมีการต่อต้านสถาบันโดยประชาชนบางกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับการ
กระทำหรือการตัดสินใจบางอย่างของสถาบัน จนทำให้สถาบันอ่อนแอเกินกว่าจะ
เป็นศูนย์รวมแห่งอำนาจและความสามัคคี สังคมจะพัฒนาและก้าวหน้าต่อไปไม่ได้
ท่ามกลางความแตกแยกแบ่งออกเป็นฝักเป็นฝ่าย นี่อาจเปรียบได้กับครอบครัวที่มี
พ่อผู้แข็งแกร่งเป็นศูนย์รวมแห่งความสามัคคีให้ลูก ๆ ยึดเหนี่ยว ซึ่งแม้ลูกๆ อาจ
ทะเลาะกันบ้างก็ไม่แตกแยกกัน เพราะทุกคนยังยึดเหนี่ยวและเชื่อฟังพ่อ ครอบครัว
ก็ยังเจริญก้าวหน้าต่อไปได้ แต่ถ้าพ่อป่วยหนักและอ่อนแอเกินกว่าจะมาสั่งสอนลูก
ได้ ลูกๆ ก็อาจแตกความสามัคคีกันจนครอบครัวระส่ำระสาย

การเชื่อฟังธรรมสภาจะมีผลดีกับตัวบาไฮเองและดีกับชุมชนบาไฮด้วย ความ
ไม่ยอมปฏิบัติตามคำตัดสินใจของธรรมสภาที่ตนคิดว่าผิดอาจเกิดขึ้น เมื่อผู้นั้นคิด
ว่าจะเป็นผลเสีย ซึ่งที่จริงแล้วอาจจะไม่เลวร้ายอย่างที่คิดเมื่อเราพิจารณาดูว่า หาก
บาไฮบางคนไม่เห็นด้วยและไม่ทำตามคำตัดสินใจของธรรมสภา สิ่งนั้นก็กลายเป็น
ข้อโต้แย้งกันต่อเพราะพิสูจน์ไม่ได้ว่าถูกหรือผิดและจะนำไปสู่ความแตกสามัคคี แต่
ถ้าบาไฮทุกคนปฏิบัติตามคำตัดสินใจของธรรมสภาแล้วและพบว่าผิด ก็จะไม่มีความ

¹⁹ *Lights of Guidance*, 1983, no.215

²⁰ *Lights of Guidance*, 1983, no.210

กั๊งขาอีกต่อไป ทุกคนจะยอมรับว่าผิด และสามารถเปลี่ยนการตัดสินใจใหม่ให้ถูกต้องได้ แต่ผลเสียจะมีมากกว่าหากไม่เชื่อฟังธรรมสภาตั้งที่กล่าวมา ซึ่งพระอับดุลบาฮาเตือนไว้ว่า :

หากพวกเขาเห็นพ้องกันในเรื่องหนึ่งถึงแม้ว่าจะผิด ก็ยังดีกว่าเห็นต่างกันและถูก เพราะความขัดแย้งกันนี้จะก่อให้เกิดการรื้อทำลายรากฐานสวรรค์ แม้ว่าฝ่ายหนึ่งอาจถูกแต่ถ้าพวกเขาโต้เถียงกัน นั้นจะเป็นเหตุของความผิดอีกพันอย่าง แต่ถ้าพวกเขาเห็นพ้องกันและทั้งสองฝ่ายผิด ความจริงจะถูกเปิดเผยและสิ่งที่ผิดจะถูกแก้ไขให้ถูก เนื่องด้วยยังสามัคคีกัน ²¹

พระอับดุลบาฮา

เป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะไม่เริ่มกระทำการใดๆ โดยไม่ปรึกษาธรรมสภา และพวกเขาต้องเชื่อฟังคำสั่งของธรรมสภาด้วยหัวใจและวิญญาณอย่างวางใจได้ และยอมจำนนต่อคำสั่งนั้น เพื่อว่าสิ่งต่างๆ จะเป็นระเบียบอย่างเหมาะสมและจัดแจงอย่างดี มิฉะนั้นแล้วทุกคนจะกระทำตามวิจารณ์ญาณของตนเองโดยไม่ขึ้นกับใคร ทำตามความต้องการของตนเองและทำสิ่งที่ป็นภัยต่อศาสนา ²²

พระอับดุลบาฮา

สถาบันจะเป็นศูนย์รวมแห่งเอกภาพและความสามัคคีได้ก็ต่อเมื่อสถาบันนั้นเป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย ซึ่งหมายความว่าก่อนอื่นประชาชนเองต้องไม่แบ่งพรรคแบ่งพวก และไม่พยายามแข่งขันหรือต่อสู้กันขึ้นมาครองอำนาจในสถาบัน นี้คือวุฒิภาวะทางศีลธรรมระดับใหม่สำหรับอารยธรรมแห่งสหประชาชาติใหม่ที่ท้าทายมโนธรรมของคนทั้งสังคม เพื่อว่าผู้ที่ขึ้นมาดำรงตำแหน่งในสถาบันจะเป็นตัวแทนของทุกคนที่สามารถปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์สุขของส่วนรวม ไม่ใช่เป็นตัวแทนของคนบางกลุ่มที่จะมาส่งเสริมประโยชน์ของคนเฉพาะกลุ่มนั้นๆ นี้จะทำให้เป็นไปได้ที่ประชาชนในสังคมจะร่วมมือและสามัคคีกันสนับสนุนแผนงานของสถาบันให้สำเร็จและช่วยเหลือพัฒนาการของสถาบันให้แข็งแกร่งขึ้น มิฉะนั้นแล้วหากมีการต่อสู้แข่งขันกันเพื่อขึ้นมาดำรงตำแหน่ง ผู้ที่ชนะและได้ขึ้นมาดำรงตำแหน่งอาจไม่เป็นที่ยอมรับของอีกฝ่ายอย่างเต็มที่ แต่อาจแค่อยอมรับอย่างจำใจ และอาจหาทางบั่นทอนความน่าเชื่อถือหรือโค่นบุคคลในตำแหน่งนั้น ท่านโชกิ เอฟเฟนดีสั่งสอนบาไฮในเรื่องนี้ว่า :

²¹ Consultation, A Compilation, 1991, no.12

²² Quoted in Bahá'í Administration, p. 97

วันนั้นจะเป็นวันที่ยิ่งใหญ่ คือวันที่มิตรสหายที่เข้าและออกจาก
ธรรมสภาจะเข้าใจความจริงอย่างบริบูรณ์ว่า ความสำคัญไม่ได้อยู่ที่บุคคล
ใดในธรรมสภา แต่อยู่ที่ธรรมสภาในฐานะที่เป็นสถาบัน²³

มิตรสหายทั้งหลายถูกเรียกให้สนับสนุนและร่วมมือหมดทั้งหัวใจกับ
ธรรมสภาท้องถิ่น ประการแรกโดยการออกเสียงเลือกตั้งกรรมการ
ธรรมสภา และจากนั้นโดยการพยายามอย่างแข็งขันที่จะทำแผนงานและ
แผนการต่างๆ ของธรรมสภาให้สำเร็จ โดยการหันมาหาธรรมสภาในยาม
ลำบากและยุ่งยาก โดยการอธิษฐานเพื่อความสำเร็จของธรรมสภา และ
ยินดีในความเรื่องอิทธิพลและเกียรติของธรรมสภา สถาบันที่ยิ่งใหญ่ที่
คู่ควรกับการทุ่มเทให้นี้ ของขวัญจากพระผู้เป็นเจ้าภายในแต่ละชุมชนนี้
ต้องได้รับการใส่ใจอย่างทะนุถนอม ช่วยพัฒนาการ รัก ช่วยเหลือ เชื่อ
ฟัง และอธิษฐานให้²⁴

ในสังคมที่มีวุฒิภาวะทางศีลธรรมระดับใหม่นี้ ความสัมพันธ์ระหว่างประชาชน
และสถาบันปกครองจะพัฒนาขึ้นไปเป็นลักษณะเสมือนระหว่างพ่อแม่และลูก ซึ่งพ่อ
แม่จะรัก คอยช่วยเหลือ แนะนำและคุ้มครองลูก ส่วนลูกก็จะเชื่อฟังพ่อแม่ นั่นคือ
ประชาชนจะเชื่อฟังสถาบันด้วยความเกรงใจเหมือนลูกเชื่อฟังพ่อแม่ด้วยความ
เกรงใจ :

สถาบันที่บัญญัติโดยพระผู้เป็นเจ้าคือธรรมสภาท้องถิ่น ปฏิบัติการ
ในระดับแรกของสังคมมนุษย์ และเป็นหน่วยบริหารพื้นฐานของระบบโลก
ของพระบาฮาอูลลาห์ ธรรมสภาท้องถิ่นเกี่ยวข้องกับบุคคลและครอบครัว
ที่ตนต้องให้กำลังใจอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้พวกเขาสามัคคีกัน ในสังคมบาไฮที่
พิเศษเฉพาะ ซึ่งได้พลังชีวิตและการพิทักษ์รักษาโดยกฎ บทบัญญัติและ
หลักการของการเปิดเผยพระธรรมของพระบาฮาอูลลาห์ ธรรมสภา
ท้องถิ่นคุ้มครองศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า ทำหน้าที่ประหนึ่งเป็นคนเลี้ยง
แกะที่รักใคร่ฝูงแกะบาไฮ²⁵

สถาบันเหล่านี้มีหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ในการช่วยเหลือ แนะนำ
คุ้มครองและชี้แนะศาสนิกชนในทุกทางที่ทำได้เมื่อถูกร้องขอ ที่จริงแล้ว
สถาบันเหล่านี้ได้รับการสถาปนาขึ้นเพียงเพื่อจุดประสงค์ของการรักษา
ระเบียบ ความสามัคคีและการเชื่อฟังกฎของพระผู้เป็นเจ้าในหมู่ศาสนิก
ชน คุณควรไปหาสถาบันเหล่านี้อย่างที่ถูกไปหาพ่อแม่²⁶

อย่างไรก็ตามการให้บาไฮศาสนิกชนเชื่อฟังธรรมสภาโดยสมบูรณ์ มิได้มุ่ง
หมายให้ธรรมสภามีอำนาจที่จะบงการชุมชนบาไฮได้อย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาดอย่าง

²³ *Spiritual Assemblies and Consultation*, p. 16

²⁴ *Lights of Guidance*, 1983, no. 202

²⁵ *Lights of Guidance*, 1983, no.11

²⁶ *Lights of Guidance*, 1983, no.8

แต่กิจการ แต่ในทางตรงข้ามกรรมการธรรมสภาไม่เพียงแต่ต้องไม่ทำให้ศาสนิกชนรู้สึกเช่นนั้นแล้ว ยังมีหน้าที่ “บำรุงจิตวิญญาณแห่งการริเริ่มและวิสาหกิจ” ของศาสนิกชน “เสริมสร้างสำนึกในการพึ่งพากัน การเป็นหุ้นส่วนกัน ความเข้าใจและความมั่นใจซึ่งกันและกัน” เพราะ “ประสิทธิภาพและระบบของการบริหารควรไปด้วยกันกับความรัก ความอุทิศตนและพัฒนาการทางจิตวิญญาณในระดับชั้นเดียวกันเสมอ” ซึ่งสิ่งเหล่านี้ท่านโชกิ เอฟเฟนดี สอนไว้ในปี พ.ศ. 2467 (ค.ศ. 1924) และ พ.ศ. 2476 (ค.ศ. 1933) และต่อมาสภายุติธรรมสากลกล่าวไว้เช่นกันในปี พ.ศ. 2515 (ค.ศ. 1972) ว่า :

ขอให้เราระลึกไว้ว่า คติธรรมของศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ไม่ใช่อำนาจบงการแต่เป็นมิตรภาพที่ถ่อมตน ไม่ใช่การลุแก่อำนาจแต่เป็นจิตวิญญาณของการปรึกษาหารืออย่างเปิดเผยด้วยความรัก ไม่มีสิ่งใดที่ขาดจิตวิญญาณของบาไฮที่แท้ ที่สามารถหวังจะประสานหลักการของความปรานีและความยุติธรรม เสรีภาพและการยอมจำนน ความศักดิ์สิทธิ์ของสิทธิส่วนบุคคลและการยอมสละตนเอง ความระวังระไว ความรอบคอบและความสุขุมในด้านหนึ่ง ไม่ตรีจิต น้ำใสใจจริงและความกล้าหาญในด้านหนึ่ง²⁷

ท่านโชกิ เอฟเฟนดี

ประสิทธิภาพและระบบของการบริหารควรไปด้วยกันกับความรัก ความอุทิศตนและพัฒนาการทางจิตวิญญาณในระดับชั้นเดียวกันเสมอ ทั้งสองเป็นสิ่งที่จำเป็น การพยายามแยกอย่างหนึ่งออกจากอีกอย่างหนึ่งคือการทำให้ร่างกายของศาสนาไร้ชีวิตจิตใจ .ในวันเหล่านี้ที่ศาสนายังอยู่ในวัยทารกต้องระมัดระวังอย่างยิ่ง เพื่อไม่ให้งานประจำด้านบริหารดับจิตวิญญาณที่ต้องเลี้ยงร่างกายของการบริหารเสียเอง.. จิตวิญญาณนั้นคือพลังขับเคลื่อนและอนุภาพจิตใจของชีวิตของศาสนา แต่ดังที่เน้นไว้แล้ว ทั้งจิตวิญญาณและรูปแบบเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพัฒนาการที่ปลอดภัยและเร็วไวของการบริหาร การรักษาสอดคล้องที่บริบูรณ์ระหว่างทั้งสองเป็นความรับผิดชอบหลักที่ไม่มีเหมือนของผู้บริหารศาสนา²⁸

ท่านโชกิ เอฟเฟนดี

ในการประชุมของตนเอง ธรรมสภาท้องถิ่นต้องพยายามพัฒนาความชำนาญในศิลปะของการปรึกษาหารือซึ่งยากแต่ให้ผลตอบแทนสูง และเป็นกระบวนการที่สมาชิกทุกคนจำเป็นต้องมีวินัยในตัวเองอย่างยิ่ง และเชื่อมั่นในอนุภาพของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวโดยสมบูรณ์²⁹

สภายุติธรรมสากล

²⁷ *Spiritual Assemblies and Consultation*, p. 94

²⁹ *Compilation of Compilations*, no. 1346

²⁸ *Spiritual Assemblies and Consultation*, p. 67

3.

ระบบบริหารบาไฮบริหารด้วยความรัก

[Bahá'í Administration Operates with Love]

จงปฏิบัติตามบทบัญญัติด้วยความรักที่มีต่อความงามของเรา ³⁰

พระบาฮาอุลลาห์

ในคัมภีร์แม่บทของศาสนาบาไฮซึ่งเป็นกฎบัตรของอารยธรรมโลกในอนาคต พระบาฮาอุลลาห์ทรงลิขิตให้ประชาชนปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระองค์ด้วยความรัก เพราะอารยธรรมของโลกยุคใหม่ที่สวรรค์ลิขิตไว้จะบังเกิดขึ้นโดยแรงจูงใจที่มาจากความรักเป็นสำคัญ ซึ่งภายหลังต่อมาในปี พ.ศ. 2508 (ค.ศ. 1965) สภายุติธรรมสากลได้แนะนำธรรมนูญสหบาไฮทั้งหลายให้บริหารระบบสังคมของพระบาฮาอุลลาห์ด้วยความรักไว้ดังนี้ :

เป็นหน้าที่ที่สำคัญและรีบด่วนของธรรมนูญทั้งหลายทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ที่ไม่เพียงจะนำกฎของพระบาฮาอุลลาห์มาใช้ด้วยความยุติธรรมและหนักแน่น แต่ควรเพิ่มความเข้าใจและความอุทิศตนของศาสนิกชนทั้งหลายต่อกฎเหล่านี้ด้วย ด้วยวิธีนี้พวกเขาจะเชื่อฟังกฎเหล่านี้มิใช่เพราะกลัวการลงโทษ แต่เพราะความรักที่มีต่อพระบาฮาอุลลาห์ และเพราะว่าชีวิตทั้งหมดของพวกเขาถูกเปลี่ยนแปลงและปรับทิศทางใหม่ในหนทางของพระผู้เป็นเจ้าของเขา ³¹

สภายุติธรรมสากล

กฎหมายสามารถยับยั้งความชั่วร้ายที่แสดงออกภายนอก แต่ไม่สามารถยับยั้งความชั่วร้ายที่ซ่อนเร้นอยู่ในจิตใจ แต่ศาสนาสามารถยับยั้งความชั่วร้ายทั้งที่แสดงออกภายนอกและที่อยู่ในจิตใจ ดังนั้นการจัดระเบียบสังคมที่ไร้อำนาจในศาสนา จึงต้องอาศัยการออกกฎหมายและบทลงโทษเป็นหลักในการยับยั้งการทำความชั่ว ซึ่งก็ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าไม่สามารถคำนวณความสงบสุขในสังคมได้ เพราะความชั่วร้ายที่ซ่อนเร้นอยู่ในจิตใจยังคงมองหาโอกาสที่จะทำความชั่วในลักษณะที่กฎหมายเอื้อมมือไปไม่ถึง แต่สำหรับอารยธรรมใหม่ที่จะบังเกิดขึ้นโดยอิทธิพลของระบบสังคมหรือระบบโลกของพระบาฮาอุลลาห์ ซึ่งจะเป็นอารยธรรมสวรรค์ที่ได้รับการคำนวณด้วยอนุภาพธรรมของพระองค์ ประชาชนจะได้รับการอบรมและแรงบันดาลใจให้เชื่อฟังกฎหมายและละเว้นจากการทำความชั่วด้วยจิตสำนึกเป็นสำคัญ มิใช่เพราะกลัวการถูกลงโทษ ดังที่พระบาฮาอุลลาห์และพระอับดุลบาคกล่าวไว้ดังนี้ :

³⁰ Kitáb-i-Aqdas, No. 4

³¹ Lights of Guidance, 1983, No. 63

ในการวางหลักการและกฎหมาย ส่วนหนึ่งอุทิศให้บทลงโทษซึ่งก่อรูปขึ้นมาเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสำหรับสวัสดิภาพและการคุ้มครองมนุษย์ อย่างไรก็ตามความกลัวบทลงโทษทำให้มนุษย์วางมือจากการกระทำสิ่งที่ต่ำช้าน่ารังเกียจเพียงภายนอกเท่านั้น ทว่าสิ่งที่ปกป้องและรั้งมนุษย์ทั้งภายนอกและภายในจิตใจที่เป็นมาและยังคงเป็นคือความกลัวพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของและผู้คุ้มครองมนุษย์อย่างแท้จริง และเป็นผู้อารักขาทางจิตวิญญาณของมนุษย์³²

พระบาฮาอุลลาห์

ดังนี้มีความแตกต่างกันมากระหว่างการป้องกันอาชญากรรมโดยมาตรการที่รุนแรงและตอบโต้ กับการฝึกฝนประชาชนและสั่งสอนพวกเขา ให้ปัญญาสว่างและมีธรรม จนพวกเขาบังเกียจการก่ออาชญากรรมทุกอย่าง โดยปราศจากความกลัวการถูกลงโทษและการแก้แค้นที่จะมา ที่จริงแล้วพวกเขาจะถือว่าการก่ออาชญากรรมในตัวเอง คือความขายหน้าอย่างยิ่งและการลงโทษที่ทารุณที่สุด...

เช่นนั้นจงดูชื่อว่าอารยธรรมทางวัตถุกับอารยธรรมสวรรค์ต่างกันมากเพียงไร อารยธรรมทางวัตถุหาทางใช้กำลังและการลงโทษเพื่อรั้งประชาชนไม่ให้ทำเรื่องร้าย ไม่ให้ทำร้ายสังคมหรือก่ออาชญากรรม แต่สำหรับอารยธรรมสวรรค์ บุคคลจะถูกปรับให้รังเกียจการก่ออาชญากรรม โดยไม่ได้กลัวการถูกลงโทษ และมองอาชญากรรมในตัวเองว่าเป็นความทรمانที่เจ็บปวดที่สุด และด้วยความขมีขมันและเบิกบานพวกเขาจะตั้งหน้าให้ได้มาซึ่งคุณความดีของความเป็นมนุษย์.. ส่งเสริมความก้าวหน้าของมนุษย์ และกระจายแสงสว่างไปทั่วโลก³³

พระอับดุลบาฮา

³² Tablets of Bahá'u'lláh, p. 93

³³ Compilation on Bahá'í Education, 1976 no.38

4. การเลือกตั้งของบาไฮ [Bahá'í Elections]

ระบบสังคมของพระบาฮาอุลลาห์อาศัยการเลือกตั้งแบบประชาธิปไตยที่ตัดสินกันด้วยเสียงข้างมากเช่นกัน แต่แตกต่างกันในวิธีการเลือกตั้ง สภายุติธรรมสากลกล่าวไว้ในปี พ.ศ. 2514 (ค.ศ. 1971) ว่า :

วิธีการเลือกตั้งของบาไฮขัดกับวิธีและการปฏิบัติของการเลือกตั้งในระบบการเมืองโดยสิ้นเชิง ท่านศาสนนิกบาลที่รักยิ่งได้ชี้ให้เราเห็นว่า หากเราทำตามวิธีของนักการเมืองในการเลือกตั้งของบาไฮของเรา ความเข้าใจผิดและความขัดแย้งจะเกิดขึ้น ความวุ่นวายและความสับสนจะเกิดขึ้นตามมา การทำสิ่งร้ายๆ จะดาษดิน และชุมชนบาไฮนั้นจะถูกตัดขาดจากพลังอำนาจของพระผู้เป็นเจ้า³⁴

สภายุติธรรมสากล

ความแตกต่างจากวิธีการเลือกตั้งในระบบการเมืองโดยสิ้นเชิงนั้นก็คือ การเลือกตั้งของบาไฮไม่มีการเสนอชื่อหรือสมัครรับเลือกตั้ง ไม่มีการหาเสียง ไม่มีการชักจูงหรือปรักษาหารือกันว่าเลือกใครดี ลงคะแนนเป็นความลับและไม่บอกใคร แม้แต่สามีหรือภรรยา แต่ให้ตั้งจิตอธิษฐานก่อนตัดสินใจลงคะแนนให้ผู้ที่มีคุณสมบัติตามที่ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ แนะนำไว้ในปี พ.ศ. 2468 (ค.ศ. 1925) โดยไม่คำนึงถึงฐานะทางสังคมหรือเศรษฐกิจ ดังนี้ :

โดยปราศจากร่องรอยแม้แต่รอยของความคลั่งไคล้และอคติ และไม่คำนึงถึงข้อพิจารณาด้านวัตถุใดๆ เป็นหน้าที่ที่จะพิจารณาชื่อของผู้ที่มีคุณสมบัติที่จำเป็นทั้งหลายผสมกันดีที่สุดเท่านั้น นั่นคือ จงรักภักดีอย่างไม่มีข้อสงสัย อุทิศตนอย่างไม่เห็นแก่ตัว จิตใจฝึกฝนมาดี มีความสามารถเป็นที่ยอมรับ และมีประสบการณ์ที่มีวุฒิภาวะ³⁵

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

การเสนอชื่อหรือสมัครรับเลือกตั้งเป็นการจำกัดอิสระในการลงคะแนน เพราะผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่สามารถลงคะแนนให้คนอื่นนอกเหนือจากผู้ที่ถูกเสนอชื่อหรือสมัครรับเลือกตั้ง และผู้ที่ชนะเลือกตั้งอาจไม่มีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับตำแหน่งนั้นๆ แต่อาจเป็นเพียงผู้ที่มีความสามารถในการแข่งขันเลือกตั้ง การไม่มีการเสนอชื่อหรือสมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งของบาไฮ ทำให้ผู้ลงคะแนนเสียงไม่ถูกจำกัดและมีอิสระที่จะเลือกใครก็ได้ที่ตนคิดว่าเหมาะสมที่สุด ในปี พ.ศ. 2470 (ค.ศ.

³⁴ *The Sanctity and Nature of Bahá'í Elections*, Compilation, 1989, No. 23

³⁵ *Bahá'í Administration*, p.88

1927) และ พ.ศ. 2478 (ค.ศ. 1935) ท่านโชกิ เอฟเฟนดิอธิบายไว้ และต่อมาในปี พ.ศ. 2531 (ค.ศ. 1988) สภายติธรรมสากลชี้แจงว่า :

ผู้มีสิทธิออกเสียง... ได้รับการเรียกร้องมิให้ลงคะแนนให้ใครนอกจากผู้ที่การอธิษฐานและใคร่ครวญดลใจตนให้สนับสนุน ยิ่งไปกว่านั้นวิธีปฏิบัติของการเสนอชื่อซึ่งเป็นภัยอย่างยิ่งต่อบรรยากาศการเลือกตั้งที่มีการอธิษฐานและเจียบ ยังถูกมองด้วยความไม่ไว้วางใจ เนื่องด้วยเป็นการให้สิทธิที่จะไม่ให้สิทธิที่พระผู้เป็นเจ้าประทานมาให้ผู้ลงคะแนนเลือกทุกคน ในการลงคะแนนให้เฉพาะผู้ที่มโนธรรมของตนเชื่อมั่นว่าเป็นผู้ที่คู่ควรที่สุด³⁶

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

วิธีปฏิบัติของการเสนอชื่อซึ่งขัดกับจิตวิญญาณของระบบบริหารบาไฮ มิตรสหายทุกคนควรทิ้งไปทั้งหมด เพราะมีฉะนั้นแล้วอิสรภาพของผู้เลือกตั้งบาไฮในการเลือกกรรมการของธรรมสภาใดๆ จะตกอยู่ในอันตรายอย่างร้ายแรง ซึ่งจะให้หนทางเปิดไว้สำหรับการครอบงำของบุคคลเด่นดัง ไม่เพียงเท่านั้น..แค่เพียงเสนอชื่อก็จะนำไปสู่การจัดตั้งเป็นพรรคในที่สุด ซึ่งขัดกับจิตวิญญาณของศาสนาอย่างสิ้นเชิง³⁷

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

ความแตกต่างชั้นมูลฐานระหว่างระบบที่มีผู้สมัครหรือถูกเสนอชื่อรับเลือกตั้งกับระบบบาไฮคือ ในระบบแรกนั้น บุคคลบางคนหรือผู้ที่เสนอชื่อพวกเขา เป็นคนตัดสินใจว่าตัวพวกเขาควรอยู่ในตำแหน่งอำนาจ แล้วเสนอตัวเองให้ได้รับลงคะแนนเข้าไปอยู่ในตำแหน่งนั้น ในระบบบาไฮการตัดสินใจนี้อยู่ที่คณะผู้มีสิทธิเลือกตั้ง³⁸

สภายติธรรมสากล

สิ่งที่จะตามมาจากการสมัครรับเลือกตั้งก็คือการหาเสียงแข่งกัน ซึ่งต้องมีค่าใช้จ่ายและมักจะมีสิ่งเลวร้ายเกิดขึ้นหลายอย่างในการแข่งขันกันนี้ ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ได้ห้ามปรามไว้ในปี พ.ศ. 2475 (ค.ศ. 1932) และ พ.ศ. 2470 (ค.ศ. 1927) ดังนี้ :

การหาเสียงไม่ได้รับความเห็นชอบ...การเลือกตั้งบาไฮของชุมชนวิสุทธิพ้นจากร่องรอยทั้งหมดของการหาเสียงและการวางอุบายที่เป็นลักษณะพิเศษของกิจกรรมของคนเล่นไม่ซื่อ³⁹

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

³⁶ *Lights of Guidance*, 1983, No. 38

³⁷ *The Sanctity and Nature of Bahá'í Elections*, Compilation 1989, No. 27

³⁸ *The Sanctity and Nature of Bahá'í Elections*, Compilation 1989, No. 30

³⁹ *Lights of Guidance*, 1983, No. 25

ขอให้พวกเขาเผ่าระวังเป็นที่สุด เพื่อว่าการเลือกตั้งจะดำเนินไปอย่าง
อิสระ ทั้งถึง ด้วยบัตรลงคะแนนที่เป็นความลับ หุกรูปแบบของอุบาย การ
ลวง การสมรู้ร่วมคิดและการบีบบังคับเป็นที่ห้ามและต้องหยุด ⁴⁰

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

สิ่งที่มีตรสหายควรทำคือการทำ ความคุ้นเคยกันและกันอย่างถ้วนทั่ว
แลกเปลี่ยนทัศนะ คลุกคลีกันอย่างอิสระและอภิปรายเงื่อนไขที่จำเป็นและ
คุณสมบัติต่างๆ สำหรับการเป็นกรรมการธรรมสภา โดยไม่พาดพิงหรือ
เกี่ยวโยงไปถึงบุคคลใดเป็นการเฉพาะไม่ว่าโดยอ้อมอย่างไร เราควรละเว้น
การชักจูงความคิดของผู้อื่นหรือหาเสียงให้ใคร แต่ควรเน้นความจำเป็นที่
จะต้องทำความคุ้นเคยอย่างเต็มที่กับคุณสมบัติของการเป็นกรรมการที่
กล่าวไว้ในธรรมจารึกของพระผู้เป็นที่รักยิ่งของเรา และเรียนรู้เกี่ยวกับกัน
และกันมากขึ้นโดยประสบการณ์ส่วนตัว ดีกว่าโดยรายงานและความ
คิดเห็นของผู้อื่น ⁴¹

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

ในระบบการเลือกตั้งที่เป็นอยู่ ต้องรอให้เวลาเลือกตั้งมาถึงก่อน ประชาชนจึง
จะรู้ว่ามิใครบ้างเสนอตัวมาให้เลือก และถ้าไม่เคยรู้จักผู้สมัครรับเลือกตั้งมาก่อน ก็
ไม่มีโอกาสและไม่มีเวลาพอที่จะเรียนรู้ว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ละคนเป็นอย่างไร มี
คุณธรรม วุฒิภาวะ ความรู้ความสามารถแค่ไหน จึงมักต้องอาศัยข้อมูลเกี่ยวกับ
ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้ยินได้ฟังมาจากการหาเสียงหรือจากคนอื่น ซึ่งถ้าเป็นข้อมูล
ที่มาจากห้วคะแนนหรือฝ่ายสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งก็จะเป็นทางบวก แต่ถ้าเป็น
ข้อมูลที่มาจากฝ่ายตรงข้ามก็จะเป็นทางลบ ประชาชนจึงไม่อาจแน่ใจว่าผู้สมัครรับ
เลือกตั้งแต่ละคนเป็นอย่างไร และดังนั้นไม่สามารถตัดสินใจลงคะแนนเสียงได้อย่าง
หลักแหลม ไม่รู้จะลงคะแนนให้ใครดี และในที่สุดอาจต้องลงคะแนนเสียงแบบสุ่มสี่
สุ่มห้าโดยไม่รู้จริง ในแง่นี้อาจถือได้ว่าผลการเลือกตั้งที่ออกมาไม่ใช่เสียงของสัจ
ธรรม เพียงแต่บ่งบอกว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งคนไหนมีความสามารถในการหาเสียง
หรือชักจูงประชาชนให้ลงคะแนนให้ตนได้เก่งกว่ากัน ซึ่งอาจต้องใช้อุบาย เงิน
ผลประโยชน์ล่อใจ สร้างภาพ ขायฝัน หรือแม้กระทั่งข่มขู่

ในระบบสังคมบาไฮ ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งได้รับการสนับสนุนให้ลงคะแนนเสียงอย่าง
หลักแหลม มิใช่ลงคะแนนเสียงอย่างสุ่มสี่สุ่มห้า จึงเป็นหน้าที่ของพลเมืองที่มีสำนึก
รับผิดชอบต่อสังคมที่จะทำความรู้จักคนอื่นโดยการมีส่วนร่วมหรือติดตามความ
เป็นไปหรือกิจกรรมต่างๆ ในสังคม (และโอกาสที่เปิดให้อย่างสม่ำเสมอในระบบสังคม
บาไฮคืองานฉลองบุญสิบเก้าวัน) เพื่อว่าเมื่อเวลาการเลือกตั้งมาถึง ตนจะรู้ด้วย

⁴⁰ *The Sanctity and Nature of Bahá'í Elections*,
Compilation, 1989, No. 21

⁴¹ *Lights of Guidance*, 1983, No. 26

ตัวเองว่าควรจะลงคะแนนให้ใคร ซึ่งมีเวลาตลอดทั้งปีที่จะทำได้โดยไม่ต้องรอกว่า จะมีการสมัครรับเลือกตั้ง ท่านโชกิ เอฟเฟนดิแนะนำเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ในปี พ.ศ. 2478 (ค.ศ. 1935) ว่า :

อย่างไรก็ตามสิทธิที่พิเศษเฉพาะที่ศาสนิกชนมีอยู่นี้ มิได้แสดงนัย หรือเป็นข้อผูกมัดว่าเขาต้องลงคะแนนเสียง ถ้าเขารู้สึกว่าสภาพแวดล้อมที่เขาอาศัยอยู่ ไม่อำนวยหรือยอมให้เขาใช้สิทธินั้น ได้อย่างฉลาดด้วยความเข้าใจ เรื่องนี้ควรให้อยู่กับแต่ละบุคคลที่จะตัดสินใจตามมโนธรรม และดุลพินิจของตนเอง ⁴²

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

นอกจากอันตรายร้ายแรงเหล่านี้แล้ว วิธีปฏิบัติของการเสนอชื่อยังมีข้อเสียอย่างยิ่งของการดับจิตวิญญาณแห่งการริเริ่มและการพัฒนาตนเองในตัวศาสนิกชน ที่จริงแล้วหนึ่งในจุดประสงค์ที่สำคัญทั้งหลายของขั้นตอนดำเนินการและวิธีของการเลือกตั้งของบาไฮคือ การพัฒนาศาสนิกชนทุกคนให้มีจิตวิญญาณของความรับผิดชอบ โดยการเน้นความจำเป็นในการคำนึงสภาพเต็มที่ของศาสนิกชนในการเลือกตั้ง กระบวนวิธีดังกล่าวทำให้เป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะเป็นสมาชิกที่แข็งขันและรับทราบดีของชุมชนที่ตนอาศัยอยู่ การจะลงคะแนนได้อย่างฉลาดในเวลาเลือกตั้ง จำเป็นที่เขาจะต้องติดต่อกับกิจกรรมทั้งหมดในท้องถิ่นอย่างใกล้ชิดอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นการสอน การบริหารหรืออื่นๆ และมีส่วนร่วมในกิจการต่างๆ ของคณะกรรมการและธรรมสภาทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติในประเทศของตนอย่างเต็มที่และหมดหัวใจ ด้วยวิธีนี้เท่านั้นที่ศาสนิกชนจะสามารถพัฒนาจิตสำนึกต่อสังคมอย่างแท้จริง และมีสำนึกรับผิดชอบอย่างแท้จริงในเรื่องต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อประโยชน์ของศาสนา ดังนั้นชีวิตชุมชนของบาไฮกำหนดให้เป็นหน้าที่ของศาสนิกชนที่ซื่อสัตย์และจงรักภักดีทุกคนที่จะต้องเป็นผู้เลือกตั้งที่ฉลาด รับทราบดีและรับผิดชอบต่อ และยังให้อีกาสผู้นั้นยกตนเองขึ้นมาให้ถึงสถานะนี้ และเนื่องด้วยวิธีปฏิบัติของการเสนอชื่อวางกันพัฒนาการของคุณสมบัติดังกล่าวในตัวศาสนิกชน และยังนำไปสู่ความหุจริตและการเล่นพรรคเล่นพวก จึงต้องเลิกให้หมดในการเลือกตั้งของบาไฮทั้งหมด ⁴³

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

⁴² *The Sanctity and Nature of Bahá'í Elections*, Compilation, 1989, No. 33

⁴³ *The Sanctity and Nature of Bahá'í Elections*, Compilation, 1989, No. 28

ต่างจากระบบการเมืองที่เป็นอยู่ที่มีการแข่งขันต่อสู้กันในการเลือกตั้งเพื่อขึ้นมา มีอำนาจ ซึ่งเป็นเรื่องยากที่ผู้ที่ชนะการเลือกตั้งจะสามารถใช้อำนาจนั้นเพื่อความ ยุติธรรมและความสามัคคีในสังคมได้ เพราะสังคมได้แบ่งแยกออกเป็นฝักเป็นฝ่าย เสียแล้วโดยวิธีการเลือกตั้ง มีฝ่ายที่สนับสนุนตนและฝ่ายตรงกันข้าม และมีแนวโน้ม ว่าตนจะใช้อำนาจอย่างลำเอียงไปทางฝ่ายที่สนับสนุนหรือลงคะแนนเสียงให้ตน เพื่อ เป็นการตอบแทนและค้ำจุนอำนาจของตน นอกจากนี้ผู้ที่ขึ้นมา มีอำนาจโดยวิธีการ เลือกตั้งในปัจจุบัน ยังต้องใช้เวลาและพลังงานอย่างมากในการต่อกรกับฝ่ายตรง ข้ามที่พยายามบั่นทอนหรือต่อต้านอำนาจของตน

ระบบการเลือกตั้งของบาไฮเปิดทิวทัศน์ใหม่ของประชาธิปไตยที่เพื่อความ สามัคคีและความสงบสุขในสังคม เมื่อไม่มีการสมัครรับเลือกตั้งจึงไม่มีการรวมตัว กันเป็นพรรค สังคมจึงไม่เกิดการแบ่งพรรคแบ่งพวก ผู้ได้รับเลือกตั้งจึงไม่ต้องหวัง หรือคอยระวังว่าจะมีใครมาบั่นทอนอำนาจ เพราะตนไม่ได้แข่งขันหรือต่อสู้กับใคร เพื่อขึ้นมา มีอำนาจ ดังนั้นตนจึงไม่ต้องเสียสมาธิไปกับเรื่องเหล่านั้นและสามารถ อภิวัตน์เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมได้เต็มที่ด้วยความยุติธรรม โดยไม่มีข้อจำกัดใน การปฏิบัติหน้าที่ เพราะไม่มีฐานเสียงที่จะต้องคอยดูแลและเอาใจ ไม่มีข้อผูกมัดที่ จะต้องตอบแทนผู้ที่ช่วยหาเสียงและลงคะแนนให้ตน หรือตอบแทนผู้ที่ช่วยสนับสนุน ค่าใช้จ่ายในการหาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งมักนำไปสู่การคอร์รัปชันหรือการทุจริตเชิง นโยบาย ส่วนประชาชนในสังคมที่ไม่มีการแบ่งแยกเป็นฝักเป็นฝ่ายโดยวิธีการ เลือกตั้ง จะร่วมแรงร่วมใจและสามัคคีกันสนับสนุนสถาบันปกครองที่ตนเลือกตั้งกัน ขึ้นมาไม่ว่าผู้ที่ได้รับเลือกจะเป็นใคร และจะไม่มีแรงจูงใจที่จะชิงอำนาจเพราะไม่รู้ว่าจะชิงอำนาจไปให้ฝ่ายไหนเพราะไม่มีการแบ่งฝ่าย นอกจากนี้บรรดาผู้ที่ไม่จริงใจที่ จะทำประโยชน์ให้ส่วนรวม แต่คิดจะรวมพวกรวมพลังกันเพื่อหวังจะขึ้นมา มีอำนาจ และหาประโยชน์ส่วนตัว ก็ไม่สามารถทำได้เพราะไม่มีช่องทางเปิดให้ใครมารวมตัว กันเป็นพวกเป็นพรรคมาสมัครรับเลือกตั้ง

5.

ไม่พัวพันกับการเมือง

[Non-Involvement in Partisan Politics]

เป้าหมายสุดท้ายของศาสนาบาไฮคือการประสานสามัคคีมนุษยชาติให้เป็นหนึ่งเดียวกัน จึงเห็นได้ว่าพัฒนาการของศาสนาบาไฮมีกลไกรับประกันเอกภาพมาอย่างต่อเนื่องไม่ขาดตอนตั้งแต่เริ่มต้น จากพระบ๊อบ พระบาฮาอุลลาห์ พระอับดุลบาฮา ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ และในปัจจุบันคือสภายุติธรรมสากลซึ่งสืบทอดภารกิจในการค้ำจุนเอกภาพนี้ให้คงอยู่ต่อไปจนกว่าจะสิ้นสุดยุคของศาสนาบาไฮที่มีระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งพันปี เพราะหากศาสนาขาดเอกภาพ แตกสามัคคีและแบ่งออกเป็นนิกายเสียเอง ศาสนาจะไม่เพียงแต่ไม่สามารถประสานสามัคคีมนุษยชาติเท่านั้น แต่จะเป็นเหตุของการแตกสามัคคีด้วย ด้วยเหตุนี้บาไฮจึงหลีกเลี่ยงทุกสิ่งที่จะทำให้ชุมชนของตนแตกสามัคคี ซึ่งจะทำให้ตนไม่สามารถบรรลุเป้าหมายของการประสานสามัคคีมนุษยชาติให้เป็นหนึ่งเดียวกัน และแน่นอนที่สุดสิ่งหนึ่งที่บาไฮต้องหลีกเลี่ยงก็คือ การเมืองและการถกเถียงทางการเมือง เพราะนั่นจะเป็นเหตุของการแตกสามัคคี การไม่พัวพันกับการเมืองนี้เป็นบทบัญญัติข้อหนึ่งของศาสนาบาไฮ ซึ่งท่านโชกิ เอฟเฟนดิ สอนไว้ในปี พ.ศ. 2490 (ค.ศ. 1947) และ พ.ศ. 2491 (ค.ศ. 1948) ว่า :

เราบาไฮเป็นหนึ่งเดียวกันทั่วโลก เรากำลังหาทางก่อสร้างระบบโลกใหม่ที่มีจุดกำเนิดจากสวรรค์ เราจะสร้างระบบนี้ได้อย่างไรหากบาไฮแต่ละคนเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองต่างกัน ซึ่งบางพรรคเป็นฝ่ายตรงกันข้ามกันอย่างสิ้นเชิง เอกภาพของเราจะอยู่ที่ไหน เราจะแบ่งแยกกันเองเพราะการเมือง และนี่ขัดกับจุดประสงค์ของเรา...เอกภาพของศาสนาของเราจะอยู่ที่ไหน...หนทางดีที่สุดสำหรับบาไฮที่จะรับใช้ประเทศของตนและโลกคือ การทำงานเพื่อสถาปนาระบบโลกของพระบาฮาอุลลาห์ ซึ่งจะประสานสามัคคีมวลมนุษยชาติที่ละน้อย และจะเลิกระบบการเมืองและความเชื่อทางศาสนาที่แบ่งแยก⁴⁴

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

ในฐานะบาไฮศาสนิกชน เราไม่ใช่ผู้ที่วินิจฉัยรัฐบาลของเราว่า ยุติธรรมหรือไม่ยุติธรรม เพราะศาสนิกชนแต่ละคนย่อมมีมุมมองต่างกันแน่นอน และภายในหมู่บาไฮของเราเองแหล่งเพาะความขัดแย้งจะผุดขึ้นมาและทำลายความสามัคคีของเรา เราต้องสร้างระบบบาไฮของเราขึ้นมา และปล่อยให้ระบบที่บกพร่องทั้งหลายในโลกเป็นไปตามหนทาง

⁴⁴ *Principles of Bahá'í Administration*, p. 31

ของมัน เราไม่สามารถเปลี่ยนระบบเหล่านี้ได้โดยการเข้าไปพัวพัน
ในทางตรงข้ามระบบเหล่านี้จะทำลายเรา ⁴⁵

ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ

การไม่พัวพันกับการเมืองของบาไฮหมายความว่า บาไฮจะไม่สมัครรับเลือกตั้ง
ไม่เป็นหัวคะแนนหรือหาเสียงให้ใคร ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองใด ไม่สนับสนุน
นักการเมืองหรือพรรคการเมืองใด แต่จะใช้สิทธิเลือกตั้งโดยเลือกลงคะแนนที่ความ
ดีของบุคคล และจะไม่เอาคะแนนเสียงของตนมาต่อรองเอาอะไรจากผู้สมัครรับ
เลือกตั้ง ซึ่งอาจนำไปสู่การซื้อขายเสียงในรูปแบบต่างๆ ได้ไม่ยากโดยทางตรงหรือ
ทางอ้อม นอกจากนี้บาไฮจะไม่ชักจูงกันและกันให้ช่วยลงคะแนนให้ใครเหมือนกับที่
ตนปฏิบัติในการเลือกตั้งของบาไฮ เพราะไม่ต้องการให้ชุมชนบาไฮติดเชื่อการเมือง
ที่แบ่งแยก ดังที่ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ แนะนำไว้ว่า :

*มิตรสหายสามารถไปลงคะแนนเสียงถ้าทำได้โดยไม่แสดงตัวเข้า
กับพรรคใด แน่่อนว่าการเข้าไปสู่สมรรถภูมิของการเมืองเพื่อพรรค
การเมืองเป็นภัยต่อประโยชน์สูงสุดของศาสนา และจะทำอันตรายศาสนา
เป็นเรื่องของแต่ละบุคคลที่จะใช้สิทธิของตนลงคะแนน โดยออกห่างจาก
การเมืองเพื่อพรรคการเมือง และระลึกไว้เสมอว่าตนกำลังลงคะแนนที่คุณ
ความดีของบุคคล หาใช่เพราะว่าเขาสังกัดพรรคคนนั้นหรือพรรคนี้ ⁴⁶*

ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ

หากย้อนไปสมัยที่ท่านโซกิ เอฟเฟนดิให้คำแนะนำดังกล่าว ผู้ที่ทราบข้อห้ามนี้
ของศาสนาบาไฮอาจไม่เห็นด้วยโดยคิดว่า ถ้าไม่พัวพันกับการเมืองแล้วเราจะช่วย
ประเทศชาติบ้านเมืองให้เจริญได้อย่างไร แต่ปัจจุบันนี้คงเข้าใจได้ไม่ยากว่าทำไม
ตั้งแต่กลางคริสต์ศตวรรษที่ยี่สิบเรื่อยมาในจดหมายหลายฉบับถึงชุมชนบาไฮทั่วโลก
ท่านโซกิ เอฟเฟนดิ ได้ห้ามบาไฮไม่ให้เสียเวลาไปพัวพันกับการเมือง แต่ให้มุ่งมั่น
พัฒนาระบบบริหารบาไฮ ตัวอย่างคำแนะนำของท่านที่ปรากฏอยู่ในจดหมายเหล่านี้
(พ.ศ. 2494 (ค.ศ. 1951), พ.ศ. 2490 (ค.ศ. 1947) และ พ.ศ. 2473 (ค.ศ. 1930)
ได้แก่ :

*สิ่งที่เราบาไฮต้องเผชิญอยู่คือความจริงที่ว่า สังคมกำลังแตกสลาย
อย่างรวดเร็วถึงขนาดว่า ประเด็นทางศีลธรรมทั้งหลายที่เคยชัดเจนเมื่อ
ครึ่งศตวรรษที่แล้ว มาบัดนี้สับสนอย่างสิ้นหวัง และยิ่งกว่านั้นยังปนเปื้อนกับ
ผลประโยชน์ทางการเมืองที่ต่อสู้กัน นั่นเองที่ทำให้บาไฮต้องใช้พลัง
อำนาจทั้งหมดของตนในช่องทางของการก่อสร้างศาสนาบาไฮและระบบ*

⁴⁵ *Lights of Guidance*, 1983, No. 874

⁴⁶ *Principles of Bahá'í Administration*, 1982, p. 29-30

บริหารของศาสนา บาไฮไม่สามารถเปลี่ยนแปลงหรือช่วยเหลือโลกในหนทางอื่นใดในปัจจุบัน หากบาไฮเข้าไปพัวพันกับประเด็นทั้งหลายที่รัฐบาลในโลกกำลังดิ้นรนต่อสู้กัน พวกเขาจะหลงทาง แต่ถ้าพวกเขาสร้างแบบแผนของบาไฮขึ้นมา พวกเขาจะสามารถเสนอแบบแผนนั้นเป็นวิธีการรักษาเมื่อคนอื่นทั้งหมดล้มเหลว⁴⁷

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

ท่านไม่สามารถแสดงเหตุผลต่อพวกเขาทั้งหมดได้เพียงพอเกี่ยวกับความสำคัญที่บาไฮจะตระหนักว่า งานบาไฮที่ดำเนินด้วยใจจดจ่อตรงไปตรงมาและมีประสิทธิภาพ ไม่ใช่เป็นเพียงหน้าที่สำคัญที่สุดของพวกเขาเท่านั้น แต่เป็นหนทางที่ดีที่สุดที่พวกเขาสามารถส่งเสริมประโยชน์ของมนุษยชาติ...เราต้องระลึกไว้เสมอว่าระบบของพระบาฮาอูลลาห์คือยารักษาโรค และมาตรการอื่นทั้งหมด...ที่เปิดตัวโดยองค์การสหประชาชาติหรือรัฐบาลต่างๆ ไม่ว่าจะมึนน้ำหนักรู้หรือก้าวหน้าเพียงไร โดยสาระแล้วเป็นยาบรรเทาอาการ เราต้องเอาใจจดจ่อกับการทำให้อุปนิสัยใจคอของเราสมบูรณ์ในฐานะที่เป็นบาไฮ พัฒนาระบบโลกของเราที่ยังเป็นตัวอ่อนในครรภ์และยังไม่เป็นที่เข้าใจอย่างเหมาะสม กระจายพระธรรมตามข้อกำหนดที่อยู่ในแผนงานสวรรค์ และสร้างชุมชนบาไฮที่ประสานกันอย่างแน่นแฟ้นและแผ่ไปทั่วโลก⁴⁸

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

ข้าพเจ้าถือว่าเป็นหน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะเตือนทุกคนที่เริ่มต้นในศาสนาบาไฮว่า ความรุ่งโรจน์ของอริปไตยสวรรค์ตามพันธสัญญาที่คำสอนบาไฮบอกไว้ล่วงหน้า จะเปิดเผยออกมาได้ก็ต่อเมื่อครบกำหนดเวลานัยต่างๆ ในคัมภีร์อัคตัสและพระประสงค์ของพระอับดุลบาฮาในฐานะเอกสารคู่ที่เก็บบังคับประกอบของอริปไตยนั้น กว้างไกลเกินกว่าคนรุ่นนี้จะทำความเข้าใจและเห็นคุณค่าได้เต็มที่ ข้าพเจ้าไม่สามารถละเว้นการขอร้องบรรดาผู้ที่เป็นแนวร่วมกับศาสนาบาไฮว่า อย่าได้ใส่ใจกับความคิดเห็นต่างๆ ที่มีอยู่ทั่วและสิ่งที่เป็นสมัยนิยมชั่วแล่นทั้งหลาย และจงตระหนักอย่างไม่เคยมีมาก่อนว่า ทฤษฎีที่แสดงให้เห็นแล้วว่าผิดและสถาบันที่อ่อนแอทั้งหลายของอารยธรรมในปัจจุบัน จำเป็นต้องปรากฏแตกต่างกันอย่างเด่นชัดกับสถาบันทั้งหลายที่พระผู้เป็นเจ้าประทานมา ซึ่งถูกกำหนดให้ผงาดขึ้นมาบนความพังทลายของสถาบันที่อ่อนแอเหล่านั้น⁴⁹

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

⁴⁷ *Lights of Guidance*, 1983, No. 865

⁴⁸ *Lights of Guidance*, 1983, No. 284

⁴⁹ *The World Order of Bahá'ú'lláh*, p. 16

ต่อมาในปี พ.ศ. 2513 (ค.ศ. 1970) และ พ.ศ. 2519 (ค.ศ. 1976) สภายุติธรรมสากลได้สานต่อสิ่งที่ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ เคยสอนบาไฮไว้ให้มุ่งมั่นพัฒนาระบบโลกของพระบาฮาอุลลาห์ ซึ่งจะเป็นที่พิภพพิงเดี่ยวของมนุษยชาติและเป็นความหวังเดี่ยวของโลก โดยกล่าวไว้ดังนี้ :

ประชาคมบาไฮเป็นองค์กรที่แผ่ไปทั่วโลกที่หาทางสถาปนาสันติภาพสากลที่แท้จริงบนโลก หากบาไฮคนหนึ่งทำงานให้พรรคการเมืองหนึ่งเพื่อเอาชนะอีกพรรคการเมืองหนึ่ง นั่นเป็นการปฏิเสธจิตวิญญาณของศาสนา ดังนั้นสมาชิกภาพในพรรคการเมืองใดๆ เสี่ยงไม่ได้ที่จะต้องปฏิเสธหลักการของสันติภาพและเอกภาพบางข้อหรือทั้งหมดที่พระบาฮาอุลลาห์ประกาศไว้ ดังที่พระอับดุลบาฮากล่าวไว้ว่า : 'พรรคของเราคือพรรคของพระเจ้า เราไม่ได้สังกัดพรรคใด'

หากบาไฮคนหนึ่งยืนยันว่าตนมีสิทธิ์ที่จะสนับสนุนพรรคการเมืองหนึ่ง เขาไม่สามารถปฏิเสธอิสรภาพในระดับขั้นเดียวกันแก่ศาสนิกชนคนอื่น ๆ นี่ย่อมหมายความว่าในหมู่สมาชิกของศาสนาบาไฮ ซึ่งมีพันธกิจเบื้องต้นคือการประสานสามัคคีมวลมนุษย์ให้เป็นครอบครัวที่ยิ่งใหญ่เดียวกันภายใต้พระเจ้า จะมีบาไฮที่ต่อต้านกันและกัน เช่นนั้นแล้วจะมีตัวอย่างของเอกภาพและความกลมเกลียวที่ไหนในโลกกำลังแสวงหา?

... โดยการเข้าไปพัวพันกับข้อโต้แย้งทางการเมือง บาไฮแทนที่จะเปลี่ยนแปลงหรือช่วยเหลือโลก จะหลงทางเสียเองและถูกทำลายสถานการณ์ของโลกสืบสนยัง และประเด็นทั้งหลายทางศีลธรรมซึ่งเคยชัดเจน ได้ปนเปื้อนกับกลุ่มเห็นแก่ตัวต่างๆ ที่รบกวนถึงขนาดว่า หนทางดีที่สุดในที่บาไฮสามารถรับใช้ประโยชน์สูงสุดของประเทศของตนและความมุ่งหมายแห่งความรอดพ้นที่แท้จริงสำหรับโลกคือ การเสียสละกิจทางการเมืองและการเป็นสมาชิกสังกัดการเมือง และสนับสนุนระบบสวรรค์ของพระบาฮาอุลลาห์อย่างเต็มที่และสุดหัวใจ⁵⁰

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

ศาสนาบาไฮไม่ขัดกับประโยชน์ที่แท้จริงของชาติใด ไม่ต่อต้านพรรคหรือกลุ่มใด แต่ออกห่างจากข้อถกเถียงทั้งหมดและอยู่เหนือสิ่งเหล่านั้น ขณะที่ปัญญาสาวกทั้งหลายให้จงรักภักดีต่อรัฐบาลและรักชาติอย่างมีสติ บาไฮทั้งหลายแสดงความรักประเทศของตนนี้โดยการรับใช้ความผาสุกของประเทศในกิจกรรมประจำวัน หรือโดยการทำงานในสายบริหารของรัฐบาลแทนที่จะผ่านทางการเมืองเพื่อพรรคการเมือง หรือในตำแหน่งการเมืองหรือการทูต บาไฮไม่เพียงอาจจะแต่ที่จริงแล้วควรได้รับกำลังใจให้คลุกคลีกับทุกระดับชั้นของสังคม เจ้าหน้าที่ระดับสูงสุดทั้งหลาย บุคคลเด่นดังชั้นนำ และมวลประชาชน และควรนำความรู้เกี่ยวกับศาสนาไปให้พวกเขา แต่ในการ

⁵⁰ Lights of Guidance, 1983, no. 870

กระทำดังกล่าวบาไฮควรหลีกเลี่ยงอย่างเข้มงวดไม่เข้าไปเป็นแนวร่วม หรือเอาศาสนาไปเป็นแนวร่วมกับกิจการการเมืองหรือแผนการของพรรคการเมือง⁵¹

สภายติธรรมสากล

เรารู้ว่าปฏิบัติการของโลกวัตถุเป็นเพียงการสะท้อนสภาวะของจิตวิญญาณ และจนกว่าสภาวะทางจิตวิญญาณจะเปลี่ยนแปลงได้ จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นได้ยั่งยืนในกิจการทางวัตถุ

เราควรระลึกไว้ด้วยว่า ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีแนวคิดที่ชัดเจนเกี่ยวกับลักษณะของโลกที่พวกเขาต้องการสร้างและจะทำการสร้างอย่างไร ดังนั้นแม้แต่บรรดาผู้ที่หวังใย่อยากจะปรับปรุงสภาพทั้งหลายจึงถูกลดตัวลงมารบกับความชั่วร้ายทุกอย่างที่เห็นได้ชัดที่มาสู่ความสนใจ ดังนั้นความเต็มใจที่จะต่อสู้กับความชั่วร้ายไม่ว่าจะอยู่ในรูปของสภาพการณ์หรืออยู่ในตัวคนชั่วร้ายได้กลายเป็นแก่นแท้ของประชาชนส่วนใหญ่สำหรับตัดสินคุณค่าทางศีลธรรมของบุคคล ในทางตรงกันข้ามบาไฮรู้เป้าหมายที่ตนกำลังทำงานมุ่งไปสู่ และรู้ว่าตนต้องทำอะไรที่ละชั้นเพื่อบรรลุเป้าหมายนั้น ผลงานทั้งหมดของบาไฮมุ่งสู่การสร้างความดี เป็นความดีที่มีความแข็งแกร่งด้านบวกถึงขนาดว่าเมื่อเผชิญหน้ากับความแข็งแกร่งด้านบวกนี้ ความชั่วร้ายมากมายที่เป็นลบโดยเนื้อแท้ จะเลือนหายไปและไม่มีอยู่อีกต่อไป สำหรับบาไฮแล้วการเข้าไปแข่งขันตามอุดมการณ์เพื่อทำลายความชั่วร้ายในโลกที่ละอย่าง เป็นการเสียเวลาและใช้ความพยายามอย่างเปล่าประโยชน์ ชีวิตทั้งหมดของบาไฮมุ่งสู่การประกาศธรรมสารของพระบาฮาอุลลาห์ การฟื้นฟูชีวิตทางจิตวิญญาณของเพื่อนมนุษย์ การประสานสามัคคีเพื่อนมนุษย์ในระบบโลกที่สร้างจากสวรรค์ และเมื่อนั้น เมื่อความแข็งแกร่งและอิทธิพลของระบบนี้เติบโตขึ้น บาไฮจะเห็นอานุภาพของธรรมสารนี้เปลี่ยนแปลงสังคมทั้งหมด แก้ปัญหาทั้งหลายอย่างคืบหน้า และขจัดความอยุติธรรมทั้งหลายที่ทรมาณ โลกมาเป็นเวลานาน⁵²

สภายติธรรมสากล

เมื่อโลกเคลื่อนเข้าสู่สหัสวรรษใหม่พร้อมกับความซับซ้อนขึ้นของประเด็นทางการเมือง สังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งเกี่ยวพันกับประชาชนกลุ่มต่างๆ ที่อาจขัดแย้งกันหรือแบ่งฝ่าย ในฐานะพลเมืองที่หวังดีต่อบ้านเมือง บาไฮจึงต้องมีความรอบคอบขึ้นในการนำเสนอหลักธรรมคำสอนที่สัมพันธ์กับปัญหาหรือเรื่องต่างๆ ของสังคมและประเทศชาติ เพื่อมิให้ถูกระแวงสงสัยหรือเข้าใจผิดว่า มีวาระทางการเมืองหรือผลประโยชน์แอบแฝง สภายติธรรมสากลได้ชี้แจงจุดยืน แนวทางและกรอบปฏิบัติให้ชัดเจนมากขึ้นอีกครั้งเกี่ยวกับเรื่องนี้ในปี พ.ศ. 2556 (ค.ศ. 2013):

⁵¹ *Lights of Guidance*, 1983, no. 871

⁵² *Lights of Guidance*, 1983, no. 867

บาไฮไม่แสวงหาอำนาจทางการเมือง พวกเขาจะไม่รับตำแหน่งทางการเมืองในรัฐบาลไม่ว่าระบบใดที่เป็นอยู่ ถึงแม้จะรับตำแหน่งที่พวกเขาถือว่าเป็นงานบริหารล้วนโดยเนื้อแท้ พวกเขาจะไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมือง ไม่เข้าไปพัวพันกับประเด็นที่แบ่งฝ่าย ไม่เข้าร่วมในแผนการที่เชื่อมโยงกับวาระที่แบ่งแยกของกลุ่มหรือมุ้งใด ในเวลาเดียวกันบาไฮนับถือผู้ที่เลือกจะไปตามความใฝ่ฝันทางการเมืองหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเมือง ด้วยความปรารถนาอย่างจริงใจที่จะรับใช้ประเทศของตน วิธีการที่ชุมชนบาไฮรับมาเกี่ยวกับการไม่พัวพันกับกิจกรรมดังกล่าว มิได้มุ่งหมายจะให้เป็นการแสดงการคัดค้านขั้นมูลฐานต่อการเมืองในความหมายที่แท้จริง ที่จริงแล้วมนุษยชาติจัดระบบตนเองโดยกิจการการเมือง บาไฮลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งพลเรือนตราบใดที่ตนไม่ต้องแสดงตัวเข้ากับพรรคใดเพื่อที่จะลงคะแนน ในเรื่องนี้พวกเขามองการปกครองเป็นระบบสำหรับการค้า ความผาสุกและความก้าวหน้าอย่างเป็นระเบียบของสังคม และพวกเขาทั้งหมดปฏิบัติตามที่ถือปฏิบัติกฎหมายของประเทศที่ตนอาศัยอยู่ โดยไม่ยอมให้ความเชื่อทางศาสนาส่วนตัวของตนถูกละเมิด บาไฮจะไม่เข้าไปพัวพันกับการยุยงส่งเสริมให้ล้มรัฐบาล ไม่แทรกแซงความสัมพันธ์ทางการเมืองระหว่างรัฐบาลของชาติต่างๆ นี้ไม่ได้หมายความว่าบาไฮพาชื่อเกี่ยวกับกระบวนการทางการเมืองในโลกปัจจุบัน และไม่แยกแยะระหว่างการปกครองที่ยุติธรรมและการปกครองที่กดขี่ ผู้ปกครองทั้งหลายของโลกมีข้อผูกพันศักดิ์สิทธิ์ที่ตนจะต้องทำต่อประชาชน ผู้ซึ่งควรถูกมองว่าเป็นสมบัติล้ำค่าที่สุดของชาติ ไม่ว่าจะอาศัยอยู่ที่ใดบาไฮพยายามค้าจรรยาบรรณมาตรฐานของความยุติธรรม จัดการกับความอยุติธรรมที่มุ่งมาที่ตนหรือผู้อื่น โดยวิธีทางกฎหมายเท่าที่จะหาได้ โดยหลีกเลี่ยงรูปแบบของการประท้วงที่รุนแรง ยิ่งไปกว่านั้นความรักในหัวใจที่บาไฮมีต่อมนุษยชาติ ไม่ได้สวนทางกับสำนักในหน้าที่ของตนที่จะใช้พลังงานในการรับใช้ประเทศของตน

ในโลกที่ชาติและเผ่าพันธุ์ทั้งหลายถูกทำให้เป็นคู่ต่อสู้กัน และประชาชนถูกแบ่งแยกและแยกจากกันโดยโครงสร้างทางสังคม วิธีหรือจะเรียกว่ากลยุทธ์ กักรอบของการกระทำที่ธรรมดาชุดหนึ่งซึ่งสังเขปความไว้ในย่อหน้าข้างบน ช่วยให้ประชาคมบาไฮสามารถรักษาบูรณภาพและการยึดโยงอยู่ด้วยกันของตนในฐานะประชาคมโลก และรับประกันว่ากิจกรรมของบาไฮในประเทศหนึ่งจะไม่ทำให้การดำรงอยู่ของบาไฮที่อื่นตกอยู่ในอันตราย เมื่อได้รับการป้องกันให้พ้นจากประโยชน์ที่แข่งขันกันของชาติและพรรคการเมืองทั้งหลาย ประชาคมบาไฮจึงสามารถสร้างความสามารถของตนที่จะหนุนกระบวนการต่างๆ ที่ส่งเสริมสันติภาพและความสามัคคี⁵³

สภายุติธรรมสากล

⁵³ Letter from The Universal House of Justice to the Bahá'ís of Iran, 2 March 2013

6.

การตายอันเจ็บปวดของระบบเก่าและการคลอดอันเจ็บปวดของระบบใหม่ [The Death Pang of the Old Order and the Birth Pang of the New Order]

เมื่อพิจารณาวิกฤติการณ์ที่รุ่มร่ามมนุษยชาติและเขย่าโลกทุกแห่งหนหนักขึ้นเรื่อยมาทุกด้าน เช่น สังคม เศรษฐกิจ การเมือง ศาสนา สิ่งแวดล้อม ความขัดแย้งระหว่างประเทศ ฯลฯ ย่อมเป็นธรรมดาหากใครจะหวั่นใจว่ามนุษยชาติกำลังไถลเข้าไปสู่จุดจบของอารยธรรม ด้วยเหตุนี้เพื่อไม่ให้บาไฮหวั่นใจไปกับวิกฤติการณ์เหล่านี้ที่ทวีความรุนแรงขึ้นทุกที ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ จึงอธิบายให้บาไฮวางใจและไม่ต้องหวั่นไหวว่า วิกฤติการณ์เหล่านี้เป็นสัญญาณบอกถึง “ความตายอันเจ็บปวด” ของระบบโลกเก่า “ที่อ่อนเปลี้ย ไร้ศีลธรรม” ที่กำลัง “ถูกม้วนเก็บ” ซึ่งกำลังคู่ขนานกันไปกับการก่อตัวขึ้นมาอย่างเงียบๆ ของระบบโลกใหม่ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เสมือนการก่อตัวของทารกในครรภ์ที่จะต้องผ่าน “การคลอดอันเจ็บปวด” ออกมาเป็น “ระบบใหม่” ที่ “จะกางออกมาแทน” ระบบโลกเก่า ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ได้อธิบายปรากฏการณ์นี้ไว้ในปี พ.ศ. 2484 (ค.ศ. 1941) ว่า :

แท้จริงแล้วหากประเมินอย่างถูกต้อง เรากำลังมีชีวิตอยู่ในยุคที่ควรได้รับการพิจารณาว่ากำลังเป็นพยานต่อปรากฏการณ์ที่ประกอบด้วยสองส่วน ส่วนแรกบ่งบอกความตายอันเจ็บปวดของระบบที่อ่อนเปลี้ย ไร้ศีลธรรม และแม้ว่าจะมีสัญญาณและแสงเตือนจากศาสนาที่มีอายุหนึ่งศตวรรษ ก็ปฏิเสธอย่างตื้อดั่งที่จะปรับกระบวนการของตนให้เหมาะกับศีลและอุดมคติที่ยื่นมาให้จากศาสนาที่สวรรค์ส่งมา ปรากฏการณ์ส่วนที่สองประกาศถึงการคลอดอันเจ็บปวดของระบบที่มาจากสวรรค์และมาไถ่ ซึ่งจะมาแทนระบบเก่าอย่างเลี่ยงไม่ได้ และภายในโครงสร้างของระบบใหม่นี้ อารยธรรมโลกที่ยังเป็นตัวอ่อน หาที่เปรียบมิได้และโอบล้อมโลก กำลังเจริญเติบโตอย่างไม่ทันสังเกต ระบบหนึ่งกำลังถูกม้วนเก็บและแตกออกเป็นเสี่ยงๆ ในการกดขี่ การหลั่งเลือดและความพังทลาย อีกระบบเปิดทิวทัศน์ของความยุติธรรม ความสามัคคี สันติภาพ วัฒนธรรมอย่างที่ไม่มียุคใดเคยเห็น ระบบแรกใช้กำลัง สาทิตความจอมปลอมและความไร้ผลของตน สูญเสียโอกาสของตนอย่างเรียกคืนไม่ได้ และกำลังรีบไปสู่ชะตาวิบัติของตน ระบบหลังซึ่งมีพลังและพิชิตไม่ได้ กำลังกระชากโซ่ของตนให้หลุดออกเป็นชิ้น และกำลังพิสูจน์ชื่อของตนว่าสมกับเป็นที่สืบทอดสำหรับมนุษยชาติที่ถูกทดสอบอย่างเจ็บปวดและถูกขำระคราบ จะสามารถบรรลุถึงสิ่งที่ลิขิตไว้สำหรับตน

พระบาฮาอุลลาห์เองพยากรณ์ไว้ว่า “ในไม่ช้าระบบปัจจุบันจะถูกม้วนเก็บและระบบใหม่จะกางออกมาแทน” และ “เราเองเป็นพยาน! วันนั้นกำลังใกล้เข้ามา คือวันที่เราจะม้วนเก็บโลกและทั้งหมดที่อยู่ในโลก และกางระบบใหม่ออกมาแทน”⁵⁴

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

และนี่เองคือหน้าที่และความรับผิดชอบของบาไฮที่จะสร้างประชาคมโลกของตนขึ้นมาเป็นระบบโลกใหม่ของพระบาฮาอุลลาห์ ซึ่งจะเป็ “ที่ลี้ภัยเดียวสำหรับมนุษยชาติ” ที่ทนทุกขุทรมานอยู่ในระบบเก่าที่กำลังตายอย่างเจ็บปวด ดังที่ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ให้ความมั่นใจแก่บาไฮไว้ในปี พ.ศ. 2474 (ค.ศ. 1931) ว่า :

เราจะไม่ยืนยันอย่างมั่นใจหรือว่า มีสิ่งใดอีกหรือนอกจากการยอมรับแผนการสวรรค์อย่างไม่มีข้อแม้ที่ตกลงไว้ด้วยความเรียบง่ายและพลังอำนาจ... โดยพระบาฮาอุลลาห์ ซึ่งรวมสิ่งจำเป็นทั้งหลายเข้าด้วยกันในแผนปฏิบัติการที่พระผู้เป็นเจ้ากำหนด สำหรับการประสานสามัคคีมนุษยชาติในยุคนี้ ควบกับเชื่อมั่นอย่างไม่ยอมแพ้ในความซ่งัดของข้อกำหนดแต่ละข้อที่มีทั้งหมดในแผนการนี้ ที่ในท้ายที่สุดแล้วจะสามารถต้านพลังของการแตกสลายภายใน ซึ่งหากไม่ถูกหยุดยั้งจำเป็นต้องกีดกันต่อเข้าไปถึงอวัยวะสำคัญของสังคมที่สิ้นหวัง การมุ่งสู่เป้าหมายนี้เอง เป้าหมายของระบบโลกที่มีจุดกำเนิดจากพระผู้เป็นเจ้า มีขอบเขตโอบล้อมทั้งหมด มีหลักการที่เป็นธรรม มีลักษณะเด่นที่ท้าทาย ที่มนุษยชาติที่ถูกรังควานต้องพยายาม⁵⁵

ท่านโชกิ เอฟเฟนดิ

⁵⁴ *The Promised Day Is Come*, p. 16

⁵⁵ *The World Order of Bahá'ulláh*, p. 34